

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucíí Vítkovou v právní věci žalobce: Z [REDACTED] T [REDACTED] [REDACTED] proti žalovanému: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 16, o náhradu škody a nemajetkové újmy dle zákona č. 82/1998 Sb.

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu škody za morální újmu ve výši 3.523 EUR, a to do 15ti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Zamítá se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobkyni částku 6.477 EUR.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 69.450,- Kč, a to do 15ti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobkyně se žalobou podanou ke zdejšímu soudu původně domáhala po žalované zaplacení částky 10.000 EUR jako finanční satisfakce za psychické a morální poškození a dále částky majetkové újmy ve výši 53.950 Kč za vynaložené náklady řízení v souvislosti s řízením o úpravu prarodičovského styku s nezletilým vnukem vedeným u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. ██████████. Žalobkyně dovozovala nesprávný úřední postup spočívající v průtahích řízení a nepřiměřené délce daného řízení, když v příčinné souvislosti s tvrzeným nesprávným úředním postupem uváděla vznik újmy spočívající v dlouholeté absenci kontaktu mezi ní a nezletilým vnukem. Z tohoto titulu žádala finanční zadostiučinění ve výši 10.000 EUR. Předmětem řízení zůstal aktuálně nárok žalobkyně na poskytnutí zadostiučinění ve výši 10.000 EUR.
2. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu, nespornou skutečností učinila uplatnění nároku žalobkyně u žalované na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění z titulu nepřiměřené délky soudního řízení dne 17. 3. 2009, její žádosti však nevyhověla. V posuzovaném řízení neshledala tvrzený odpovědnostní titul dle § 13 z. č. 82/98 Sb. (dále jen „OdpŠk“), ani existenci nároku na uplatněnou škodu majetkovou, když uváděla, že o všech návrzích žalobkyně bylo vždy pravomocně rozhodnuto. Žalobu žádala v plném rozsahu zamítnout.
3. Soud ve věci rozhodoval opakovaně, v novém rozhodnutí je zdejší soud vázán závazným právním názorem vysloveným v rozsudku Nejvyššího soudu České republiky pod č. j. 30 Cdo 2352/2014-213 dne 19.3.2015 (kterým byl rozsudek Městského soudu v Praze a soudu obvodního zrušen a věc vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení), jímž Nejvyšší soud zavázal soudy nižších stupňů, aby se zabývaly taktéž vztahem vedlejšího řízení, tedy řízení ve věci péče soudu o nezletilé vedeného současně s řízením posuzovaným, neboť toto řízení ve věci úpravy poměrů nezletilého pro dobu do i po rozvodu manželství jeho rodičů mohlo ovlivnit rozhodnutí o návrhu žalobkyně v řízení o úpravu prarodičovského styku, dále zavázal soudy nižších stupňů k posouzení skutečností, zda nebylo dotčeno právo žalobkyně na rodinný život chráněné článkem 32 odst. 4 Listiny základních práv a svobod a čl. 8 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod publikované pod č. 209/1992, a dále zavázal soud prvního stupně, aby hodnotil jednotlivá kritéria § 31a zákona č. 82/98 Sb. poté, co doplní dokazování shora naznačeným směrem. Soud je dále vázán v novém rozhodnutí ve věci závazným právním názorem vysloveným v posledním rozhodnutí Městského soudu v Praze, č. j. 53 Co 61/2018-550 ze dne 19. 4. 2018, který soud prvního stupně zavázal mj. k odlišnému hodnocení kritéria § 31a odst. e) OdpŠk při úvaze o výši finančního plnění.
4. Při opětovném posuzování nároku soud vycházel z nesporných skutečností učiněných mezi účastníky, kterými jsou uplatnění nároku žalobkyně u žalované podáním doručeným žalované 17. 3. 2009 s požadavkem na úhradu majetkové újmy a přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 10.000 EUR z titulu nesprávného úředního postupu v řízení vedeném před Okresním soudem v Liberci pod sp. zn. ██████████ (tedy splnění předpokladů vymezených v §§ 14 a 15 OdpŠk). Mezi účastníky dále bylo učiněno nesporným, že žalovaná nároku žalobkyně nevyhověla stanoviskem 14. 10. 2009.

5. Mezi účastníky zůstal sporným požadavek na poskytnutí finančního zadostiučinění za tvrzenou nemajetkovou újmu. Ke sporným skutečnostem soud prováděl dokazování listinnými důkazy, ze kterých má za prokázány následující skutečnosti:
6. Z podstatného obsahu spisu Okresního soudu v Liberci sp. zn. [REDAKCE] (následně vedeného pod sp. zn. [REDAKCE] u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou) má soud za prokázány následující úkony účastníků a soudu: Řízení bylo zahájeno návrhem z 15.4.1999, doručeným Okresnímu soudu v Liberci 20.4.1999 na úpravu styku nezletilého dítěte s prarodičem a návrh na vydání předběžného opatření, přičemž tento návrh byl doplněn podáním z 17.5.1999 o návrh na ustanovení kolizního opatrovníka pro předběžné opatření. Usnesením ze dne 25. 5. 1999 byl určen opatrovník OPD – Město [REDAKCE] nezletilému ve věci návrhu na úpravu styku nezletilého s prarodičem a vydáno usnesení o předběžném opatření. Usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 16.6.1999 byla vyslovena místní nepříslušnost tohoto soudu a věc postoupena Obvodnímu soudu pro Prahu 3. 17. 6. 1999 byl sepsán s žalobkyní protokol u Okresního soudu v Domažlicích ohledně převzetí usnesení o ustanovení opatrovníka a taktéž k jejím osobním údajům a poměrům. Dne 25. června 1999 bylo činěno odvolání žalobkyně do usnesení ohledně místní nepříslušnosti Okresního soudu v Liberci, Krajský soud v Ústí nad Labem dne 18.8.1999 potvrdil původní usnesení Okresního soudu v Liberci ohledně místní nepříslušnosti. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 31.5.2000 byl zamítnut návrh žalobkyně ohledně úpravy rodičovského styku podaný soudu dne 20.4.1999. Dne 23.6.2000 se proto tomuto usnesení žalobkyně odvolala a usnesením Městského soudu v Praze z 9.3.2001 bylo toto rozhodnutí původního soudu pro Prahu 3 potvrzeno. O dalším předběžném opatření bylo rozhodováno Obvodním soudem pro Prahu 3 dne 30.5.2001, kdy návrh žalobkyně byl zamítnut. K odvolání žalobkyně rozhodoval Městský soud v Praze 23.7.2001, usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 potvrdil. Ze spisu Okresního soudu v Jablonci nad Nisou č.j. [REDAKCE] má soud prokázán další průběh sporu, když Okresní soud v Liberci rozhodl dne 27.6.2002 o dalším návrhu žalobkyně na nařízení předběžného opatření tak, že návrh zamítl, žalobkyně se proti tomuto usnesení odvolala a Krajský soud v Ústí nad Labem dne 19.11.2000 potvrdil původní usnesení okresního soudu. Usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 4.2.2003 soud zamítl návrh žalobkyně na nařízení předběžného opatření; usnesením Okresního soudu v Liberci dne 18.2.2003 soud opětovně zamítl návrh žalobkyně na nařízení předběžného opatření, usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 4.4.2003 soud zamítl návrh žalobkyně na doplnění znaleckého posudku. Dne 9.9.2003 rozhodl Okresní soud v Liberci usnesením, kterým určil znalci a znalkyni znalečné, přičemž proti tomuto usnesení se žalobkyně odvolala. Rozsudkem Okresního soudu v Liberci dne 5.2.2004 rozhodl soud ve věci úpravy poměrů nezletilého pro dobu do i po rozvodu a úpravu styku babičky s vnukem tak, že návrh žalobkyně zamítl. Žalobkyně podala proti tomuto rozsudku odvolání. Dne 3.9.2004 Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl o odvolání podaným žadatelkou tak, že usnesení okresního soudu ze dne 9.9.2003 potvrdil. O podaném odvolání do rozsudku odvolací soud dne 15.10.2004 rozhodl tak, že rozsudek okresního soudu potvrdil a pokud jde o náhradu nákladů řízení, žalobkyni a jejímu synovi uložil soud zaplatit České republice-Okresnímu soudu v Liberci náhradu nákladů řízení, a to každému z nich ve výši 16.150,-Kč. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 3.12.2004. Dne 3.9.2004 bylo podáno dovolání žalobkyně, toto bylo odmítnuto usnesením Okresního soudu v Liberci dne 5.5.2005. Ve věci byla dále podána žalobkyní žaloba pro zmatečnost, která byla zamítnuta a taktéž ústavní stížnost, která byla usnesením Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 555/08 ze dne

11.11.2008 odmítnuta.

7. Soud doplnil dokazování dle závazného právního názoru, taktéž řízením vedlejším, které ovlivnilo řízení hlavní, a to podstatným **obsahem spisu Obvodního soudu pro Prahu 3 sp. zn. [redacted]** které žalobkyně v doplnění skutkových tvrzení označila jako řízení, které bezprostředně ovlivnilo řízení namítané. Z obsahu spisu soud dospěl k tomuto průběhu řízení: žalobou ze dne 18. 6. 1996 - návrhem otce (syna žalobkyně) bylo zahájeno řízení o úpravu výchovy a výživy nezletilého P. [redacted] nar. [redacted], současně byl podán návrh na vydání předběžného opatření. Referátem z 21.6.1996 byl zjišťován pobyt matky a dítěte soudcem. De 1.7.1996 je ve spise založeno sdělení právního zástupce z o pobytu nezletilého s matkou v [redacted] protokol o ústním jednání u Obvodního soudu pro Prahu 3 z 22.7.1996, návrh doručený Obvodnímu soudu pro Prahu 3 dne 6.8.1996 otce na úpravu výchovy a výživy nezletilého na vydání předběžného opatření a odvolání proti shora uvedenému usnesení. Dopisem ze dne 6.8.1996 došlo soudu vyjádření matky k návrhu otce a návrh matky na úpravu poměrů k nezletilému včetně návrhu na vydání předběžného opatření. Referátem z 19.8.1996 došlo k přeposlání listin uvedených shora účastníkům řízení. Usnesením Městského soudu v Praze č.j.: [redacted] ze dne 16.9.1996 bylo rozhodnuto o zrušení usnesení soudu prvního stupně ve věci odvolání otce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 z 22.7.1996 a věc vrácena soudu k dalšímu řízení. Soudce referátem nařídil ústní jednání na den 11.11.1996 ze dne 11.10.1996. Usnesením z 11.10.1996 bylo rozhodnuto o určení opatrovníka nezletilému. Následně byla založena žádost otce o odročení ústního jednání. Ve spise je založen protokol o konání ústního jednání z 11.11.1996. Následně došel návrh matky na úpravu poměrů k nezl. P. [redacted] T. [redacted] doručený 10.12.1996 a zpětvzetí návrhu na předběžné opatření. Další ústní jednání vyplývá z protokolu o ú.j. z 12.12.1996. Referátem z 13.12.1996 bylo nařízeno ústní jednání na 16.1.1997. Založen další protokol o ú.j. z 16.1.1997. Ve spise se nachází zpráva z odboru péče o občany, odd. péče o rodinu adresovaná Obvodnímu soudu pro Prahu 3 z 31.7.1996, včetně nové zprávy ohledně absence pobytu matky s nezletilým na shora uvedené adrese v [redacted] z 9.1.1997 a podání matky z 25.2.1997 adresované Obvodnímu soudu pro Prahu 3. Další ústní jednání bylo konáno 27.2.1997. Založeno je dále usnesení o vydání předběžného opatření sp. zn.: [redacted] Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 27.2.1997. Odvolání otce bylo podáno dne 25.3.1997 proti usnesení o vydání předběžného opatření, následoval podnět k Obvodnímu soudu pro Prahu 3 z 25.3.1997 otcem a návrh otce podle § 259 o.s.ř. podaný Obvodnímu soudu pro Prahu 3 16.4.1997. Vyjádření matky k odvolání otce bylo podáno 5.5.1997, předkládací zpráva podána k Městskému soudu v Praze ze dne 22.4.1997. Druhé podání otce k jeho odvolání do usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3, č.j.: [redacted] ze dne 26.6.1997. Referátem bylo nařízeno odvolací jednání u Městského soudu v Praze 17.9.1997. Usnesením č.j. [redacted] rozhodl Městský soud v Praze dne 17.9.1997 o potvrzení usnesení soudu prvního stupně o vydání předběžného opatření. Referátem soudce z 29.4.1997 bylo nařízeno ústní jednání na termín 26.5.1997. Soud obdržel procesní návrh otce z 15.5.1997 o určení kolizního opatrovníka. Jednání u Obvodního soudu pro Prahu 3 bylo konáno dne 26.5.1997. Následovalo doručení podání P. [redacted] T. [redacted] z 5.6.1997, návrh z 25.6.1997 otce na výkon rozhodnutí, výzva podaná matce ze strany Obvodního soudu pro Prahu 3 ze 17.7.1997. Usnesením ze dne 17.7.1997 bylo rozhodnuto ohledně ustanovení Městské části Praha 3 nezletilému opatrovníkem k výkonu rozhodnutí. Ve spise jsou dále evidovány: sdělení právního zástupce matky z 30.7.1997, návrh otce z 8.8.1997 na odnětí nezletilého matce, návrh

otce z 25.9.1997 na výkon rozhodnutí odnětí nezletilého matce podání otce, podání otce z 22.10.1997 doručené Obvodnímu soudu pro Prahu 3, oznámení o neuskutečnění styku s nezletilým. Referátem soudce z 11.11.1997 bylo nařízeno ústní jednání na den 11.12.1997, 24.11.1997 byla soudu doručena zpráva ze strany otce o vypovězení plné moci právní zástupkyně a taktéž o jeho absenci na území ČR od 16.11. do poloviny prosince roku 1997 a žádost o nenařizování ústních jednání v tomto termínu. Soudce vyznamenal účastníky o odročení ústního jednání nařízeného původně na 11.12.1997, nový termín ústního jednání byl nařízen na 15.1.1998, následoval návrh matky na výkon rozhodnutí o výchově nezl. P. T. doručený 15.12.1997 Obvodnímu soudu pro Prahu 3, výzva určená otci nezletilého P. T. z 15.12.1997 vyhotovená soudem dle ust. § 272 odst. 2 o.s.ř. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 7.1.1998 bylo rozhodnuto o nařízení odnětí nezletilého otci a předání nezletilého do výchovy matky A. T. Ústní jednání bylo konáno dne 15.1.1998, následně odročeno na nový termín 12.2.1998 za účelem znovu předvolání otce. Ve spise je založen dopis P. T. z 21.1.1998 adresovaný Obvodnímu soudu pro Prahu 3, sdělení matky ve věci výkonu rozhodnutí o výchově nezletilého z 26.1.1998, návrh otce ze 4.2.1998 doručený Obvodnímu soudu pro Prahu 3 ohledně odvolání otce do usnesení ze 7.1.1998 a návrh na vyloučení soudce JUDr. Ivo Erbarta z dalšího projednávání a rozhodování věci. Dále je založen protokol z ú.j. konaného u Obvodního soudu pro Prahu 3 12.2.1998, odročení ústního jednání na neurčito z důvodu předložení spisu Městskému soudu v Praze ohledně rozhodnutí o odvolání otce a návrhu na vyloučení soudce z rozhodnutí věci, dopis otce z 25.2.1998 doručený Obvodnímu soudu pro Prahu 3, návrh otce na výkon rozhodnutí z 10.3.1998, návrh matky na změnu předběžného opatření ze dne 13.3.1998 a vyjádření soudce k návrhu na podjatost. Předkládací zprávou k Městskému soudu v Praze byl spis předložen k rozhodnutí o odvolání, dále jsou ve spise založena podání otce z 2.4.1998, z 16.4.1998 a z 2.7.1998, sdělení města z 3.6.1998 ohledně zjišťování pobytu nezletilého, podání otce z 10.8.1998, podání otce z 31.8.1998, návrh otce ze 7.9.1998 na změnu úpravy poměrů nezletilého, podání otce z 9.9.1998 a 23.9.1998 pokud jde o doplnění odvolání otce, návrh na zpětvzetí návrhu na vyloučení soudce JUDr. Ivo Erbarta doručený Městskému soudu v Praze z 28.9.1998, návrh otce z 13.10.1998 o rozhodnutí o výchově nezletilého P., návrh otce z 20.10.1998 o výkon rozhodnutí. Usnesením Městského soudu v Praze č.j.: a ze dne 23.9.1998 bylo rozhodnuto o opravném prostředku proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3 a usnesení z téhož dne. Soudu bylo dále doručeno podání otce z 26.11.1998, návrh na změnu úpravy poměrů nezletilého z 18.11.1998 podaný otcem k Obvodnímu soudu pro Prahu 3, doplnění odvolání z 19.11.1998 ze strany otce ve věci výkonu rozhodnutí, dopis z Obvodního úřadu pro Prahu 3 z 18.11.1998 ohledně sdělení a žádosti o zproštění kolizního opatrovnictví tímto úřadem. Rozhodnutím Městského soudu v Praze usnesení č.j.: ze dne 29.10.1998 bylo potvrzeno usnesení soudu prvního stupně ohledně nařízení odnětí nezl. P. T. otci a předání nezletilého do výchovy matky. Do rozhodnutí směřovalo dovolání otce z 1.2.1999 do usnesení Městského soudu v Praze. 4.2.1999 byl podán návrh otce na výkon rozhodnutí o výchově nezl. P. T. návrh na změnu úpravy poměrů ze 4.2.1999 podaný otcem. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 3.2.1999 bylo rozhodnuto o zproštění Městské části Praha 3 opatrovnictví nezletilého. Následovala žádost nového právního zástupce otce o sdělení nového opatrovníka nezletilého adresovaná Obvodnímu soudu pro Prahu 3 19.2.1999. Ve věci bylo podáno odvolání matky proti usnesení doručené soudu 19.2.1999, odvolání otce z 26.2.1999, doplnění odvolání otce z 1.3.1999, návrh otce

z 11.3.1999 o výkon rozhodnutí a úpravy výchovného prostředí, vyjádření matky nezletilého z 20.4.1999 k návrhům otce. Předkládací zprávou byl spis předložen k Městskému soudu v Praze z 21.4.1999. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 31.5.1999 bylo rozhodnuto o zrušení usnesení soudu prvního stupně o zproštění Městské části Praha 3 funkce kolizního opatrovníka a vrácení věci k dalšímu řízení. Následovalo sdělení Obvodního úřadu pro Prahu 3 z 21.6.1999 ohledně setrvání stanoviska na zproštění funkce kolizního opatrovníka, úřední záznam z 22.6.1999 žádost babičky, paní I. [redacted] o zaslání usnesení Městského soudu v Praze, návrh otce na výkon rozhodnutí doručný soudu 25.6.1999, nařízení ústního jednání na den 29.7.1999 referátem soudce z 29.6.1999, podání otce z 29.7.1999, protokol o ú.j. z 29.7.1999, v rámci kterého bylo rozhodováno o spojení všech návrhů do společného řízení, dále rozhodnuto o zamítnutí návrhu Městské části Praha 3 na zproštění funkce kolizního opatrovníka a přistoupeno k výsledku matky, taktéž opakovaně výsledkům otce, dále usnesením rozhodnuto o zákazu styku otce s nezletilým, zamítnutí návrhu na snížení výživného a změny úpravy poměrů nezletilého s otcem a taktéž zamítnutí návrhu otce na řízení výkonu rozhodnutí odnětím dítěte matce. Ve věci byl podán návrh otce z 4.8.1999 žaloba na uložení povinnosti poskytovat informace o nezletilém, dále je ve spise založeno podání paní Z. [redacted] [redacted] z 8.8.1999 adresované předsedovi soudu, resp. prostřednictvím soudkyně JUDr. Hájkové. Opětovně byl ve věci podán návrh na vydání předběžného opatření v kauze uložení povinnosti poskytovat informace o nezletilém podaný k Obvodnímu soudu pro Prahu 3 9.8.1999 otcem nezletilého, založeno usnesení [redacted] ze dne 16.6.1999 vydané Okresním soudem v Liberci ohledně návrhu babičky Z. [redacted] I. [redacted] na úpravu styku s nezletilým. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 3 z 11.8.1999 bylo rozhodováno o návrhu na nařízení předběžného opatření. Ve spise je dále evidována žádost o odstranění průtahů z 9.8.1999 adresovaná Obvodnímu soudu pro Prahu 3 P. [redacted] T. [redacted] podání Obvodního úřadu pro Prahu 3 k Obvodnímu soudu pro Prahu 3 ze dne 14.8.1999 odvolání proti usnesení z 29.7.1999, odvolání otce z 12.8.1999 proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 z 29.7.1999 pokud jde o zákaz styku a dále odvolání do rozhodnutí o výkonu rozhodnutí změny poměrů nezletilého úpravu styku a změnu výživného. Další odvolání otcem nezletilého bylo podáno 23.8.1999, dále byl podán návrh na opravu usnesení z 18.8.1999 od otce nezletilého. Usnesením z 25.8.1999 byl zamítnut návrh na opravu odůvodnění usnesení z 29.7.1999. Následoval návrh otce z 26.8.1999, sdělení matky z 6.9.1999 týkající se úpravy poměrů nezletilého, oznámení o zmařeném styku s nezletilým P. [redacted] T. [redacted] ze strany otce ze 13.9.1999. Usnesením ze dne 14.9.1999 nebylo vyhověno návrhu na opravu odůvodnění usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 11.8.1999. Předkládací zprávou byla věc předložena Městskému soudu v Praze dne 21.9.1999. Usnesením Městského soudu v Praze č.j.: [redacted] ze dne 7.10.1999 bylo rozhodnuto o zrušení rozhodnutí soudu prvního stupně a věc vrácena soudu k dalšímu řízení ve věcech zproštění funkce kolizního opatrovníka nezletilého a úpravu poměrů pro dobu před rozvodem manželství a o výkon rozhodnutí. Založena je dále zpráva Městského soudu v Praze ze 7.10.1999 o nutnosti předložení spisu dovolacímu soudu, oznámení P. [redacted] T. [redacted] o zmařeném styku nezletilého s otcem z 28.9.1999, návrh na vyloučení věci k samostatnému řízení, výkon rozhodnutí a o výchově nezletilého dle ust. § 112 odst. 2 o.s.ř. z 29.9.1999 adresovaný otcem Obvodnímu soudu pro Prahu 3, sdělení matky z 5.10.1999 pro úpravu poměrů nezletilého, dopis adresovaný Obvodnímu soudu pro Prahu 3 ze strany otce doručný 15.10.1999 ve věci sdělení ke sdělení matky ze 4.10.1999. Předkládací zprávou z 27.10.1999 byla věc předložena Nejvyššímu soudu v Brně k rozhodnutí o dovolání. Usnesením Nejvyššího soudu ČR

č.j.: 30 C.do 2583/99-666 z 11.2.2000 bylo zrušeno usnesení soudu Městského soudu v Praze z 29.10.1998 a Obvodního soudu pro Prahu 3 ze 7.1.1998 a vrácena věc Obvodnímu soudu pro Prahu 3 k dalšímu řízení. Ve věci byl podán návrh podaný k Okresnímu soudu v Liberci 20.4.1999 navrhovatelky Z. [redacted] T. [redacted] ve věci úpravy styku nezletilého dítěte s prarodičem a vydání usnesení o předběžném opatření. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem bylo rozhodováno o návrhu na vyloučení soudkyně Mgr. Pavlíně Mečlové z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn.: [redacted] ze dne 14.5.1999. Dále soud prověřoval pobytu paní A. [redacted] T. [redacted] a dále taktéž spis obsahuje zprávu Policie ČR z 10.5.1999 ohledně prověření pobytu [redacted] Nový návrh navrhovatelky Z. [redacted] T. [redacted] adresovaný Okresnímu soudu v Liberci z 18.5.1999 ohledně ustanovení kolizního opatrovníka pro nezletilého ve věci umožnění a úpravy styku nezletilého s prarodičem je taktéž ve spise založen, jakožto zpráva Okresního úřadu [redacted] adresovaná Z. [redacted] T. [redacted] z 1.7.1998. Usnesením z 25.5.1999 byl určen opatrovník OPID-Město [redacted] nezletilému ve věci návrhu na úpravu styku nezletilého s prarodičem Z. [redacted] T. [redacted] a o vydání usnesení o předběžném opatření. Spis obsahuje dále zprávu [redacted] města [redacted] ze 14.6.1999 ohledně nezjištění aktuálního bydliště matky s nezletilým. Usnesením Okresního soudu v Liberci byla vyslovena místní nepříslušnosti a postoupena věc Obvodnímu soudu pro Prahu 3 ze dne 16.6.1999 s právní mocí 8.9.1999. Dne 17.6.1999 byl sepsaný u Okresního soudu v Domažlicích protokol se Z. [redacted] T. [redacted] ohledně převzetí usnesení o ustanovení opatrovníka a taktéž k jejím osobním údajům a poměrům. Dále byl činěn záznam z 23.6.1999 ohledně místního šetření o místě budoucího pobytu nezletilého P. [redacted] T. [redacted] pro prarodičovský styk mezi babičkou a nezletilým. Ve věci bylo dále podáno odvolání navrhovatelky do usnesení Okresního soudu v Liberci o místní nepříslušnosti doručené soudu 28.6.1999, spis eviduje záznam z 21.6.1999 OSPOD [redacted] ohledně dostavení se žadatelky tohoto dne na toto oddělení a sdělení ke styku s nezletilým. Protokol sepsaný u Obvodního soudu pro Prahu 3 ze 7.7.1999 s otcem nezletilého, který se připojil k návrhu na úpravu prarodičovského styku. Předkládací zprávou z 22.6.1999 byla věc předložena ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – v Liberci. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j.: [redacted] ze dne 18.8.1999 bylo rozhodnuto o potvrzení usnesení okresního soudu. 7. 9. 1999 je ve spise založeno podání adresované Okresnímu soudu v Liberci ze strany JUDr. Ondry, konkrétně právního zástupce matky o úpravu styku matky, otce (babičky) s nezletilým dítětem, resp. odvolání a procesní vyjádření matky nezletilého, dne 17. 9. 1999 založeno sdělení právního zástupce matky, předkládací zpráva adresovaná Krajskému soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 9. 1999, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. [redacted] ze dne 1. 10. 1999 o odmítnutí odvolání, přípís z 25. 10. 1999 o postoupení věci místně příslušnému soudu – Obvodnímu soudu pro Prahu 3, úřední záznam na čl. 789 z 2. 11. 1999 ohledně telefonického hovoru soudu s paní Z. [redacted] T. [redacted] – babičkou nezletilého, podání z 25. 11. 1999 právního zástupce matky, zpráva z 31. 10. 1999 A. [redacted] T. [redacted] o poskytnutí informací o synu P. [redacted] informac z 3. 12. 1999 pro úpravu poměrů nezletilého – sdělení matky adresované soudu, včetně zprávy z 30. 11. 1999, vyjádření matky k odvolání otce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 z 29. 7. 1999, adresované Obvodnímu soudu pro Prahu 3 3. 12. 1999, sdělení matky z 11. 1. 2000 včetně zprávy o informací o synu P. [redacted] podání ze 7. 2. 2000 ohledně sdělení matky – informací o nezletilém. Předkládací zprávou byl spis předkládán k rozhodnutí Městskému soudu v Praze dne 7. 3. 2000, následovalo rozhodnutí Městského soudu v Praze, č. j. [redacted] ze dne 27. 3. 2000, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí soudu I. stupně

z 27. 2. 1997, č. j. [redacted] usnesení Městského soudu v Praze sp. zn. [redacted] kterým bylo potvrzeno rozhodnutí soudu I. stupně o zamítnutí návrhu, jímž se otec domáhal doplnění výroku usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 11. 8. 1999 o povinnosti matky, zaslat otcí fotokopii očkovacího průkazu nezletilého a o povinnosti informovat otce o faktickém bydlišti nezletilého, o osobě, která o nezletilého osobně pečuje, jakož i o osobě, která je s nezletilým v každodenním styku a ovlivňuje jeho výchovu a dále o povinnost, sdělit název předškolního zařízení, které nezletilý navštěvuje. Usnesením Městského soudu v Praze, sp. zn. [redacted] bylo rozhodnuto o nevyhovění návrhu na opravu odůvodnění, usnesení z 29. 7. 1999, č. j. [redacted]. Následovalo podání otce z 23. 3. 2000 – oprava odvolání otce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 29. 7. 1999, sp. zn. [redacted] podání žalobkyně adresované Městskému soudu v Praze k rukám paní Nekolové z 28. 3. 2000, obsahující dále dopis tajemníka Obvodního úřadu Praha 3 ze dne 27. 3. 2000, podání matky nezletilého z 6. 4. 2000 adresované Městskému soudu v Praze, ohledně návrhu matky nezletilého pro výchovu a výživu nezletilého dítěte, sdělení matky ze dne 4. 4. 2000 adresované Obvodnímu soudu pro Prahu 3, včetně zprávy o nezletilém, nařízení ústního jednání ve věci z 25. 5. 2000, podání ve věci důkazních návrhů matky z 28. 4. 2000 adresované Obvodnímu soudu pro Prahu 3, dovolání otce proti usnesení Městského soudu v Praze z 27. 3. 2000 adresované Obvodnímu soudu pro Prahu 3 z 9. 5. 2000, sdělení Policie České republiky z 27. 4. 2000 ohledně prověření pobytu nezletilého a jeho matky s tím, že bylo zjištěno, že tato se nachází u svých rodičů M. [redacted] na adrese [redacted] vyrozumění o odvolání jednání s ohledem na podané dovolání otcem. Ve věci byl následně podán návrh žalobkyně z 10. 5. 2000 adresovaný Obvodnímu soudu pro Prahu 3 na předvolání zástupce účastníka řízení nezletilého a vyjádření k návrhu matky z 28. 4. 2000. Usnesením z 19. 5. 2000 bylo uloženo P. [redacted] T. [redacted] aby si zvolil právního zástupce pro dovolací řízení. Ve spise se dále nachází dopis z [redacted] města [redacted] ze dne 17. 5. 2000 ve věci podání zprávy o šetření pobytu a poměrů nezletilého, návrh otce na vydání předběžného opatření, adresovaný Obvodnímu soudu pro Prahu 3 ze dne 29. 5. 2000, usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3, sp. zn. [redacted] o zamítnutí návrhu babičky Z. [redacted] T. [redacted] o nařízení předběžného opatření o návrhu z 15. 4. 1999 z 31. 5. 2000, usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3, č. j. [redacted] ze dne 31. 5. 2000, kterým bylo rozhodnuto o změně, resp. doplnění usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 z 27. 2. 1997 o splatnosti výživného ve výroku I, ve výroku II. došlo ke zproštění Městské části [redacted] z funkce opatrovníka nezletilého v řízení o úpravu poměrů nezletilého pro dobu po rozvodu manželství, ve výroku III. soud zprostil Městskou část [redacted] výkonu funkce opatrovníka v řízení o úpravě poměrů nezletilého pro dobu před rozvodem manželství a o výkonu rozhodnutí styku s nezletilým a ve výroku IV. soud ustanovil [redacted] opatrovníkem nezletilého P. [redacted] I. [redacted] pro všechna řízení, a to o úpravu poměrů nezletilého pro dobu před rozvodem manželství rodičů, o úpravě poměrů nezletilého pro dobu po rozvodu manželství rodičů, o výkonu rozhodnutí styku s nezletilým a o návrhu babičky Z. [redacted] T. [redacted] na úpravu styku s nezletilým P. [redacted] I. [redacted] a o návrhu babičky na vydání předběžného opatření, právní mocí nabylo usnesení 27. 3. 2001. Dále bylo podáno sdělení matky z 5. 6. 2000 o poměrech nezletilého, podání právní zástupkyně otce ze 7. 6. 2000 s tím, že se ztotožňuje s podáním dovolání, s udělením plné moci pro dovolací řízení, dovolání – sepsané advokátkou, adresované Obvodnímu soudu pro Prahu 3 z 20. 6. 2000, odvolání otce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 z 31. 5. 2000, č. j. [redacted] odvolání prarodiče paní Z. [redacted] T. [redacted] do

shora uvedeného usnesení z 23. 6. 2000, usnesení na opravu vad, adresované Obvodním soudem pro Prahu 3 Z [redacted] T [redacted] z 28. 6. 2000, odůvodnění odvolání, adresované 29. 6. 2000 ze strany Z [redacted] T [redacted] sdělení matky adresované soudu 11. 7. 2000 ohledně stavu nezletilého a informací o něm, vyjádření matky k doplnění dovolání otce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 7. 2000, vyjádření matky k odvolání Z [redacted] T [redacted] ze dne 17. 7. 2000, vyjádření Obvodního úřadu Praha 3 k odvolání otce a odvolání babičky dítěte. Předkládací zprávou byl spis předložen Nejvyššímu soudu v Brně ze dne 1. 9. 2000, ten následně rozhodl usnesením Nejvyššího soudu v Brně, sp. zn. [redacted] o odmítnutí dovolání proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2000, č. j. [redacted] ze dne 5. 10. 2000. Založeno je ve spise dále sdělení matky z 20. 9. 2000 adresované Obvodnímu soudu pro Prahu 3, ohledně zprávy o nezletilém a z 18. 10. 2000, usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3, č. j. [redacted] ze dne 27. 10. 2000, kterým bylo rozhodnuto o zamítnutí návrhu otce na nařízení předběžného opatření, kterým by bylo změněno usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 29. 7. 1999, sdělení matky Obvodnímu soudu pro Prahu 3 z 9. 11. 2000, ohledně zprávy o nezletilém, odvolání otce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 27. 10. 2000 ze dne 14. 11. 2000, doplnění odvolání z 24. 11. 2000, sdělení matky z 5. 12. 2000 adresované Obvodnímu soudu pro Prahu 3 ohledně zprávy o nezletilém, předkládací zpráva Městskému soudu v Praze ze 7. 12. 2000, doplnění odvolání prarodičů proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 31. 5. 200, z 8. 1. 2001. Dále soud obdržel dopis adresovaný Městskému soudu v Praze ze dne 24. 1. 2001 ohledně přípustnosti dovolání, námitku podjatosti soudu adresovanou Městskému soudu v Praze otcem nezletilého, vyjádření k námitce podjatosti, vznesené P [redacted] T [redacted] jednotlivými soudci Městského soudu v Praze. Věc byla předložena Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o námitce podjatosti, usnesení Městského soudu v Praze, č. j. [redacted] ze dne 9. 3. 2001 bylo rozhodováno o zamítnutí návrhu babičky Z [redacted] T [redacted] na nařízení předběžného opatření a dále o zamítnutí připuštění možnosti dovolání, usnesení Městského soudu v Praze, č. j. [redacted] ze dne 9. 3. 2001 o potvrzení usnesení soudu I. stupně a zamítnutí návrhu na připuštění dovolání, pokud jde o usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 27. 2. 1997 ve výroku o splatnosti výživného, usnesení Městského soudu v Praze, jako soudu odvolacího, č. j. [redacted] ze dne 9. 3. 2001, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí soudu I. stupně o zamítnutí návrhu otce na nařízení předběžného opatření usnesením Obvodního soudu pro Prahu 3 z 29. 7. 1999 a dále zamítnutí návrh na připuštění dovolání. Dále byl podán návrh babičky na provedení důkazu z 29. 1. 2001, návrh na změnu předběžného opatření o úpravě styku nezletilého P [redacted] s rodiči po dobu do rozvodu manželství z 6. 2. 2001 ze strany otce adresovaný Obvodnímu soudu pro Prahu 3. Usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3, č. j. [redacted] ze dne 12. 2. 2001 bylo rozhodnuto o zamítnutí návrhu otce na změnu usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 z 27. 2. 1997 a usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 29. 7. 1999. Následoval návrh babičky na zjištění faktického bydliště nezletilého z 28. 2. 2001, odvolání prarodičů do usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 11. 4. 2001, sdělení matky ze 4. 5. 2001 ohledně poměrů nezletilého, návrh otce na změnu předběžného opatření ve výroku o výživném pro nezletilého podaný k Obvodnímu soudu pro Prahu 3 ze dne 7. 5. 2001. Obvodní soud pro Prahu 3 vydal usnesení č. j. [redacted] ze dne 11. 5. 2001, kterým byl zamítnut návrh otce na změnu usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3, pokud jím bylo rozhodnuto o povinnosti otci přispívat na výživu nezletilého P [redacted] T [redacted] částkou 3000,-Kč měsíčně. Usnesením Vrchního soudu v Praze, č. j. [redacted] ze dne 22. 2. 2001 bylo

rozhodnuto, že soudci Městského soudu v Praze nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování právní věci vedené u Městského soudu v Praze, 22. 5. 2001 byl podán návrh babičky na vydání předběžného opatření k Obvodnímu soudu pro Prahu 3, vyjádření matky dítěte k návrhu babičky z 11. 4. 2001. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 3, č. j. [REDAKCE] ze dne 11. 4. 2001 došlo k přenesení příslušnosti na Okresní soud v Liberci s právní mocí dne 30. 8. 2001. Následoval návrh na vyloučení soudce JUDr. Ivo Erberta v řízení o úpravu poměrů, adresovaný zástupcem otce Obvodnímu soudu pro Prahu 3 z 30. 4. 2001, odvolání matky dítěte adresované Obvodnímu soudu pro Prahu 3 z 30. 4. 2001 proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 z 11. 4. 2001, odvolání otce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 z 11. 4. 2001 adresované 25. 4. 2001 Obvodnímu soudu pro Prahu 3, usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 sp. zn. [REDAKCE] ze dne 30. 5. 2001 o zamítnutí návrhu Z [REDAKCE] T [REDAKCE] aby soud nařídil předběžné opatření, podle kterého je Z [REDAKCE] T [REDAKCE] oprávněna se stýkat s nezletilým na základě podání podaného 23. 5. 2001. Do usnesení směřovalo odvolání otce z 31. 5. 2001, odvolání proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 30. 5. 2001 podané babičkou nezletilého, vyjádření matky k odvolání otce ze dne 12. 6. 2001. Ve spise je dále založeno vyjádření soudce, který byl nařčen z podjatosti, návrh otce na vydání předběžného opatření z 15. 6. 2001, usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3, č. j. [REDAKCE] s právní mocí 30. 8. 2001 ze dne 21. 6. 2001 o zamítnutí návrhu otce na nařízení předběžného opatření, odvolání otce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 z 21. 6. 2001. Spis byl předložen Městskému soudu v Praze 18. 7. 2001, usnesením Městského soudu v Praze, č. j. [REDAKCE] ze dne 23. 7. 2001 bylo rozhodnuto o potvrzení usnesení soudu I. stupně o přenesení příslušnosti na Okresní soud v Liberci, usnesením Městského soudu v Praze, č. j. [REDAKCE] ze dne 23. 7. 2001 bylo potvrzeno usnesení soudu I. stupně o zamítnutí návrhu otce na změnu usnesení z 27. 2. 1997, usnesením Městského soudu v Praze č. j. [REDAKCE] ze dne 23. 7. 2001 bylo potvrzeno usnesení soudu I. stupně o zamítnutí návrhu Z [REDAKCE] T [REDAKCE] na nařízení předběžného opatření, usnesením Městského soudu v Praze č. j. [REDAKCE] ze dne 23. 7. 2001 bylo potvrzeno usnesení soudu I. stupně o zamítnutí návrhu otce nezletilého na nařízení předběžného opatření, usnesením Okresního soudu v Liberci bylo rozhodnuto o uložení pořádkové pokuty otci z 27. 6. 2002, usnesením Okresního soudu v Liberci č. j. [REDAKCE] bylo rozhodnuto o zamítnutí návrhu babičky Z [REDAKCE] T [REDAKCE] o nařízení předběžného opatření, kterým by byl upraven styk s nezletilým. Proti usnesení z 26. 6. 2002 bylo podáno odvolání matkou dítěte, usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. [REDAKCE] z 11. 7. 2002 bylo potvrzeno usnesení okresního soudu o odvolání matky proti usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 26. 6. 2002. Následovala žádost o prominutí pořádkové pokuty z 15. 7. 2002 adresovaná otcem soudu, odvolání otce nezletilého proti usnesení o předběžném opatření z 26. 6. 2002, odvolání babičky nezletilého do usnesení Okresního soudu v Liberci č. j. [REDAKCE] kterým byl zamítnut návrh na nařízení předběžného opatření o úpravu styku. Předkládací zprávou byla věc předložena Krajskému soudu v Ústí nad Labem z 16. 8. 2002, usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. [REDAKCE] z 28. 8. 2002 bylo odmítnuto odvolání do rozhodnutí o úpravě styku Okresním soudem v Liberci ze dne 26. 6. 2002 podaného otcem, dále vydáno usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. [REDAKCE] z 28. 8. 2002 o změně rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty otci s tím, že tato se neukládá. Dále je založeno odůvodnění odvolání babičky proti rozhodnutí Okresního soudu v Liberci ze dne 27. 6. 2002, návrh otce na vydání předběžného opatření ve věci výživovací povinnosti otce

k nezletilému ze 17. 9. 2002, usnesení Okresního soudu v Liberci č. j. [redacted] z 20. 9. 2002 o zamítnutí návrhu otce na nařízení předběžného opatření, usnesení Městského soudu v Praze č. j. [redacted] ze dne 1. 8. 2002 o potvrzení soudu I. stupně o nepřiznání navrhovateli P. [redacted] 1. [redacted] osvobození od soudních poplatků, odvolání otce proti usnesení Okresního soudu v Liberci z 20. 9. 2002, žádost matky dítěte z 21. 10. 2002, vyjádření matky k odvolání babičky z 1. 11. 2002, vyjádření matky k odvolání otce z 1. 11. 2002. Předkládací zprávou byla věc předložena Krajskému soudu v Ústí nad Labem z 6. 11. 2002, následovalo podání otce – návrh na provedení důkazu z 26. 11. 2002 adresovaný Okresnímu soudu v Liberci, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. [redacted] ze dne 19. 11. 2002 o potvrzení usnesení okresního soudu o zamítnutí návrhu babičky Z. [redacted] 1. [redacted] o nařízení předběžného opatření k usnesení z 27. 6. 2002, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. [redacted] o potvrzení usnesení okresního soudu, kterým zamítl návrh otce na nařízení předběžného opatření. Dále byla doručena žádost matky ze 14. 11. 2002 o ustanovení jiného toku, s ohledem na kolizi jednání, založen je protokol sepsaný před Obvodním soudem pro Prahu 3 z 27. 11. 2002 ohledně výslechu svědkyně, návrh otce na vydání předběžného opatření na styk nezletilého s rodiči během vánočních prázdnin 2002 – 2003 z 11. 12. 2002, usnesení Okresního soudu v Liberci – [redacted] ze dne 12. 11. 2002 o zamítnutí návrhu otce na nařízení předběžného opatření, usnesení Okresního soudu v Liberci č. j. [redacted] ze dne 14. 1. 2003 o ustanovení znalce, usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 č. j. [redacted] o zamítnutí námítky žalovaného ohledně místní nepřislušnosti Obvodního soudu pro Prahu 3 s žádostí žalovaného, aby mu soud přiznal osvobození od soudních poplatků, která byla zamítnuta a zamítnutí žádosti žalovaného, aby mu byl pro toto řízení ustanoven zástupce z řad advokátů v řízení žalobkyně A. [redacted] T. [redacted] proti F. [redacted] 1. [redacted] o zrušení společného jmění manželů za trvání manželství. Dále spis obsahuje návrh na provedení důkazu z 24. 1. 2003 adresovaný soudu babičkou nezletilého, návrh prarodiče na úpravu odůvodnění usnesení Okresního soudu v Liberci z 14. 1. 2003, usnesení Okresního soudu v Liberci č. j. [redacted] ze dne 28. 1. 2003 o zamítnutí návrhu babičky nezletilého na opravu odůvodnění usnesení, kterým byl ustanoven znalec z oboru psychologie a psychiatrie, žádost Z. [redacted] 1. [redacted] o prodloužení soudcovské lhůty a vyjádření nesouhlasu s ustanovenými znalci podle usnesení Okresního soudu v Liberci ze 14. 1. 2003, usnesení Okresního soudu v Liberci z 28. 1. 2003 o zamítnutí návrhu babičky nezletilého na prodloužení lhůty k podání námitek vůči osobám znalců, odvolání proti výroku v rámci usnesení z 14. 1. 2003 – námítky proti osobám znalců a návrh na doplnění zadání znalcům ze strany P. [redacted] T. [redacted] adresovaný Okresnímu soudu v Liberci 28. 1. 2003. Předkládací zprávou byla věc předložena Krajskému soudu v Ústí nad Labem z 28. 1. 2003, včetně podaného odvolání prarodiče s návrhem na vydání usnesení o předběžném opatření, adresovaná Okresnímu soudu v Liberci 3. 2. 2003, následoval návrh na opravu odůvodnění usnesení Okresního soudu v Liberci z 14. 1. 2003, adresovaný Okresnímu soudu v Liberci ze strany otce 4. 2. 2003, vyjádření matky ze 4. 2. 2003. Vyplněna byla předkládací zpráva Krajskému soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 2. 2003, založeny návrhy otce na vydání předběžného opatření z 13. 2. 2003 a návrh prarodiče na vydání předběžného opatření z 13. 2. 2003. Usnesením Okresního soudu v Liberci č. j. [redacted] ze dne 18. 2. 2003 bylo rozhodnuto ohledně zamítnutí návrhu babičky nezletilého a otce nezletilého na vydání a nařízení předběžného opatření, usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. [redacted] ze dne 11. 2. 2003 o potvrzení usnesení okresního soudu ve výroku o uložení povinnosti složit zálohu na náklady znaleckého

posudku a odmítnutí odvolání babičky proti ustanovení znalce, usnesením Okresního soudu v Liberci č. j. [REDAKCE] ze dne 4. 4. 2003 o vyjádření k námítkě podjatosti MUDr. Jaroslava Tržického s tím, že tento není vyloučen z podání znaleckého posudku z oboru psychiatrie a taktéž PhDr. Jindřiška Lejsková není vyloučena z podání znaleckého posudku z oboru psychologie a dále rozhodováno o zamítnutí návrhu babičky Z [REDAKCE] I [REDAKCE] a otce P [REDAKCE] T [REDAKCE] na doplnění znaleckého posudku vyšetřením dědečka. Založena je ve spise dále žádost matky na udělení výchovného opatření otci za nevhodné výchovné působení, adresovaná Okresnímu soudu v Liberci 9. 4. 2003, žádost matky o pomoc a nápravu při dodržování soudem stanovené doby styku adresovaná soudu 4. 4. 2003, návrh otce nezletilého na výkon rozhodnutí uložením pokuty matce adresovaný Okresnímu soudu v Liberci 17. 7. 2003. Usnesením Okresního soudu v Liberci č. j. [REDAKCE] ze dne 17. 7. 2003 bylo rozhodováno o zamítnutí návrhu otce na nařízení výkonu rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem, následoval návrh otce na vydání předběžného opatření na úpravu styku nezletilého s rodiči během letních prázdnin 2003, zasláný Okresnímu soudu v Liberci 18. 8. 2003 a vydání usnesení Okresního soudu v Liberci [REDAKCE] ze dne 18. 7. 2003 o zamítnutí návrhu otce nezletilého na nařízení předběžného opatření ohledně úpravy styku otce s nezletilým po dobu letních prázdnin. Do tohoto rozhodnutí bylo podáno včasné odvolání otce nezletilého (do usnesení okresního soudu z 5. 8. 2003), návrh otce nezletilého na výkon rozhodnutí uložením pokuty matce z 5. 8. 2003, návrh otce na vydání předběžného opatření z 31. 10. 2001 adresovaný Okresnímu soudu v Liberci. Usnesením Okresního soudu v Liberci č. j. [REDAKCE] ze dne 5. 11. 2001 bylo rozhodováno o zrušení uložené povinnosti otce přispívat na výživu nezletilého částkou 3000,-Kč s účinností od 5. 11. 2001, následovalo sdělení matky soudu, odvolání matky nezletilého do usnesení soudu adresované 20. 11. 2001 k Okresnímu soudu v Liberci, vyjádření otce k odvolání matky proti usnesení z 5. 11. 2001. Předkládací zprávou byl spis předložen ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem dne 7. 12. 2001. Dále byl ve věci podán návrh na vydání předběžného opatření z 3. 1. 2002 ze strany otce, rozhodováno bylo usnesením Okresního soudu v Liberci č. j. [REDAKCE] o zamítnutí návrhu otce o nařízení předběžného opatření, kterým by byl upraven styk otce s nezletilým a zrušení usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 – [REDAKCE] ze dne 29. 7. 1999, kterým byl zakázán styk otce s nezletilým, následovalo vyjádření matky dítěte k návrhu otce z 2. 1. 2002, odvolání matky dítěte proti usnesení Okresního soudu v Liberci z 8. 1. 2002. Předkládací zprávou byla věc předložena Krajskému soudu v Ústí nad Labem z 6. 2. 2002, následovalo usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. [REDAKCE] ze dne 15. 2. 2002 o zrušení usnesení okresního soudu a vrácení věci k dalšímu řízení, pokud tímto usnesením byla uložena otci povinnost přispívat na výživu nezletilého P [REDAKCE] částkou 3000,-Kč měsíčně a tato byla následně zrušena od 5. 11. 2001, vyjádření otce k odvolání matky proti usnesení, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. [REDAKCE] ze dne 15. 3. 2002, kterým bylo změněno usnesení okresního soudu ohledně styku nezletilého s otcem. Podán byl návrh na vydání předběžného opatření o úpravě styku z 22. 3. 2002 adresovaný Okresnímu soudu v Liberci otcem a následně zpětvzetí tohoto návrhu, z 28. 3. 2002. Vydáno bylo usnesení Okresního soudu v Liberci č. j. [REDAKCE] ze dne 28. 3. 2002 o zastavení řízení o nařízení předběžného opatření ve věci úpravy styku s ohledem na jeho zpětvzetí, usnesení Okresního soudu v Liberci z 28. 3. 2002 o zamítnutí návrhu otce na nařízení předběžného opatření, kterým by byla změněna vyživovací povinnost k nezletilému, dále byl podán návrh otce na projednání zmařeného styku nezletilého s otcem spojený s návrhem na vydání předběžného opatření adresovaný 12. 4. 2002,

odvolání otce proti usnesení z 28. 3. 2002 o změně vyživovací povinnosti, adresované 16. 4. 2002 Okresnímu soudu Liberec, návrh matky z 18. 4. 2002 a sdělení matky o poměrech nezletilého. Rozhodováno bylo usnesením Okresního soudu v Liberci č. j. [redacted] z 30. 4. 2002 o zamítnutí návrhu otce na nařízení předběžného opatření ohledně náhradního styku s nezletilým, dále podána předkládací zpráva Krajskému soudu v Ústí nad Labem z 22. 4. 2002. Následovalo odvolání otce proti usnesení z 28. 3. 2002, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. [redacted] ze dne 7. 5. 2002 o zrušení usnesení soudu I. stupně, kterým rozhodl o zamítnutí návrhu otce na nařízení předběžného opatření a kterým byla změněna jeho vyživovací povinnost. Ve spise je dále založen protokol o jednání z 30. 5. 2002 č. j. [redacted] u Okresního soudu v Liberci, protokol o jednání z 30. 5. 2002 č. j. [redacted] o úpravu styku s babičkou s tím, že toto jednání bylo odročeno na 27. 6. 2002, usnesení Okresního soudu v Liberci č. j. [redacted] ze dne 30. 5. 2002 o zrušení usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3, kterým bylo nařízeno předběžné opatření o uložení povinnosti matce informovat otce o zdravotním stavu nezletilého a jeho aktivitách, protokol o výsledku ze dne 7. 6. 2002 A [redacted] T [redacted] jakožto matky. Další návrh na vydání předběžného opatření byl podán ze strany otce ohledně úpravy styku letních prázdnin 2002 adresovaný Okresnímu soudu v Liberci 19. 6. 2002, následoval návrh na vydání předběžného opatření adresovaný ze strany matky 11. 6. 2002 Okresnímu soudu v Liberci, usnesení Okresního soudu v Liberci č. j. [redacted] ze dne 26. 6. 2002 o nařízení předběžného opatření, pokud jde o úpravu styku otce s nezletilým o letních prázdninách roku 2002. Ve spise je dále založen protokol o jednání z 27. 6. 2002 č. j. [redacted] o úpravě styku, usnesení z 27. 6. 2002 o zamítnutí návrhu babičky Z [redacted] T [redacted] na nařízení předběžného opatření, kterým byl upraven styk s nezletilým, odvolání matky dítěte do usnesení č. j. [redacted] adresovaný Okresnímu soudu v Liberci 28. 6. 2002, předkládací zpráva Krajskému soudu v Ústí nad Labem z 10. 7. 2002, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem z 11. 7. 2002 ohledně potvrzení usnesení Okresního soudu ze dne 26. 6. 2002, žádost o prominutí pořádkové pokuty adresovaná 15. 7. 2002 ze strany otce, odvolání otce proti usnesení o předběžném opatření z 26. 6. 2002, odvolání babičky nezletilého do usnesení Okresního soudu v Liberci z 23. 7. 2002, předkládací zpráva ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem z 23. 8. 2002, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem z 28. 8. 2002 o odmítnutí odvolání otce proti úpravě styku, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem z 28. 8. 2002, jímž bylo změněno usnesení o uložení pořádkové pokuty otcí, odůvodnění odvolání babičky z 27. 8. 2002, návrh otce na nařízení předběžného opatření ze 17. 9. 2002, usnesení Okresního soudu v Liberci z 20. 9. 2002 o zamítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření, vyjádření matky ze 7. 10. 2002 pro úpravu poměrů nezletilého, zpráva o výsledku šetření podnětu ze 4. 10. 2002 založená soudem ze strany zástupkyně veřejného ochránce práv Anny Šabatové na čl. 1723, odvolání z 11. 10. 2002 proti usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 20. 9. 2002 adresované P [redacted] T [redacted] vyjádření matky k odvolání otce pro zrušení výživného. Předkládací zprávou ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem věc byla předložena dne 7. 11. 2002, následovalo usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 11. 2002 o potvrzení usnesení soudu I. stupně, kterým byl zamítnut návrh babičky na nařízení předběžného opatření a byl jím upraven styk s nezletilým, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 11. 2002 o potvrzení usnesení soudu okresního, pokud zamítl návrh otce na nařízení předběžného opatření, žádost matky pro úpravu výchovy a výživy nezletilého adresovaná soudem dne 14. 11. 2002, protokol, sepsaný před Obvodním soudem pro Prahu 3 ze dne 21. 11. 2002, návrh otce na vydání předběžného opatření na styk nezletilého s rodiči

během vánočních prázdnin 2002 až 2003 z 11. 12. 2002, usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 12. 12. 2002 o zamítnutí návrhu otce na nařízení předběžného opatření, usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 14. 1. 2003 o ustanovení znalce z oboru psychologie PhDr. Jindřišky Lejskové, usnesení ze 14. 1. 2003 Obvodního soudu pro Prahu 3 o zamítnutí námítky žalovaného ohledně místní nepřítušnosti Obvodního soudu pro Prahu 3, zamítnutí žádosti žalovaného o osvobození od soudních poplatků a zamítnutí žádosti žalovaného, aby mu byl ustanoven pro řízení zástupce z řad advokátů ve věci zrušení společného jmění manželů, návrh na provedení důkazů, adresovaný ze strany babičky 24. 1. 2003 Okresnímu soudu v Liberci, návrh prarodiče na opravu odůvodnění usnesení Okresního soudu v Liberci ze 14. 1. 2003, usnesení z 28. 1. 2003 Okresního soudu v Liberci o zamítnutí návrhu babičky nezletilého na opravu odůvodnění, návrh babičky z 27. 1. 2003 adresovaný Okresnímu soudu v Liberci ohledně žádosti o prodloužení soudcovské lhůty a vyjádření ncsouhlasu s ustanovenými znalci, usnesení z 28. 1. 2003 o zamítnutí návrhu babičky nezletilého na prodloužení lhůty a podání námitek vůči osobám znalců, odvolání z 23. 1. 2003 adresované otcem Okresnímu soudu v Liberci do povinnosti složit zálohu na náklady znaleckého posudku, námítky proti osobám znalců a návrh na doplnění zadání znalcům. Předkládací zprávou byl spis předložen ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem z 28. 1. 2003, následovalo odvolání babičky v rámci návrhu na vydání usnesení o předběžném opatření ze 14. 1. 2003, usnesení Okresního soudu v Liberci ze 4. 2. 2003 o zamítnutí návrhu babičky nezletilého na nařízení předběžného opatření, kterým by byla uložena matce nezletilého povinnost na výzvu soudu umožnit doprovod nezletilého kolizním opatrovníkem k soudnímu znalci z oboru dětské psychologie a psychiatrie, návrh otce nezletilého ze 4. 2. 2003 na opravu odůvodnění usnesení Okresního soudu v Liberci ze 14. 1. 2003, vyjádření matky pro úpravu poměrů nezletilého ze 4. 2. 2003. Předkládací zprávou byla věc předložena Krajskému soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 2. 2003, následoval návrh otce nezletilého na vydání předběžného opatření ze 13. 2. 2003, návrh prarodiče na vydání předběžného opatření ze 13. 2. 2003. Soud rozhodoval usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 18. 2. 2003 o zamítnutí návrhu babičky nezletilého na nařízení předběžného opatření, usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem bylo rozhodováno o odvolání otce a Z. T. proti usnesení Okresního soudu v Liberci ze 14. 1. 2003 tak, že bylo potvrzeno usnesení okresního soudu ve výroku o uložení povinnosti složit zálohu na náklady znaleckého posudku, odmítnuto odvolání babičky proti ustanovení znalce, usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 4. 4. 2003 bylo rozhodnuto o nevyřazení znalců MUDr. Jaroslava Tržického a PhDr. Jindřišky Lejskové k podání znaleckého posudku z oboru psychiatrie a psychologie a zamítnutí návrhy Z. T. P. na doplnění znaleckého posudku. Následovalo podání návrhu matky z 9. 4. 2003, žádost matky o pomoc na nápravu při dodržování soudem stanovené doby styku ze dne 4. 4. 2003, návrh otce nezletilého na výkon rozhodnutí uložením pokuty matce nezletilého ze 17. 7. 2003, usnesení Okresního soudu v Liberci ze 17. 7. 2003 o zamítnutí návrhu otce na nařízení výkonu rozhodnutí, návrh otce na vydání předběžného opatření na úpravu styku nezletilého s rodiči během letních prázdnin 2003 podaný 18. 7. 2003 k Okresnímu soudu v Liberci, usnesení Okresního soudu v Liberci z 18. 7. 2003 o zamítnutí návrhu otce nezletilého na nařízení předběžného opatření, odvolání otce do usnesení shora z 5. 8. 2003, návrh otce nezletilého na výkon rozhodnutí uložením pokuty matce z 5. 8. 2003, vyjádření matky z 19. 11. 2003 na úpravu poměrů nezletilého. Dále je ve spise založen návrh otce na vydání předběžného opatření na úpravu styku nezletilého s otcem z 28. 8. 2003, návrh otce nezletilého na výkon rozhodnutí uložením pokuty matce z 28. 8. 2003, usnesení

Okresního soudu v Liberci ze dne 3. 9. 2003 o zamítnutí návrhu otce na vydání předběžného opatření a změnu jeho úpravy styku s nezletilým, znalecký posudek MUDr. J.Tržického, usnesení o přiznání znalečného z 9. 9. 2003 Okresním soudem v Liberci znalci za podaný znalecký posudek. Předkládací zprávou byla věc předložena ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem 9. 9. 2003, následovalo usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem o odmítnutí odvolání otce proti usnesení Okresního soudu v Liberci z 18. 7. 2003 ze dne 11. 9. 2003, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem o potvrzení usnesení okresního soudu, pokud zamítl návrh otce na nařízení výkonu rozhodnutí ze dne 11. 9. 2003, odvolání otce do usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 3. 9. 2003, vyjádření matky z 18. 9. 2003 pro úpravu poměrů nezletilého, předkládací zpráva ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem z 30. 9. 2003, odvolání prarodiče do usnesení Okresního soudu v Liberci z 9. 9. 2003 ze dne 1. 10. 2003 adresovaná žalobkyní, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 10. 2003 o potvrzení usnesení okresního soudu, pokud jde o zamítnutí návrhu otce na vydání předběžného opatření a změnu jeho úpravy styku s nezletilým, usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 3. 11. 2003 s tím, že návrhy na úpravu výchovy a výživy nezletilého a úpravu styku s otcem a babičkou se spojí ke společnému projednání, vyjádření matky ze dne 19. 11. 2003, odvolání žalovaného do usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 ze 14. 10. 2003, založené znalecké posudky z oboru zdravotnictví, psychologie a psychiatrie, protokol o jednání z 20. 11. 2003 o úpravu práv a povinností k nezletilému pro dobu před i po rozvodu a úpravu styku s babičkou, sepsaný před Okresním soudem v Liberci, včetně výsledku znaleč. Následoval návrh otce nezletilého na výkon rozhodnutí uložením pokuty matce z 11. 12. 2003, sdělení matky pro úpravu poměrů nezletilého z 19. 12. 2003 a dále z 2. 1. 2004, návrh otce na změnu předběžného opatření z 5. 1. 2004, návrh na doplnění důkazů ze strany otce z 5. 1. 2004, usnesení Okresního soudu v Liberci z 9. 1. 2004 o upřesnění návrhu otce, pokud jde o usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. [redacted] ze dne 15. 3. 2002 tak, že je otec oprávněn přebírat nezletilého P. [redacted] na adrese [redacted] a o zamítnutí návrhu otce na změnu předběžného opatření, kterým bude upraven styk otce s nezletilým. Ve věci byl sepsán protokol o výsledku, sepsaný u Okresního soudu v Liberci 12. 1. 2004 ve věci péče o nezletilého P. [redacted] I. [redacted] dále následovalo vyjádření matky z 26. 1. 2004, návrh otce na vydání předběžného opatření na úpravu styku s nezletilým o jarních prázdninách roku 2004, podaný 28. 1. 2004, usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 30. 1. 2004 o nařízení předběžného opatření pro otce, vyjádření matky ze 4. 2. 2004 adresované soudu, protokol o jednání ze dne 5. 2. 2004 ve věci úpravy styku s babičkou a výživného s výsledkem svědků a vydání rozhodnutí ve věci, odvolání otce do usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 9. 1. 2004, kterým byl zamítnut návrh na změnu předběžného opatření a upraven styk s nezletilým, odmítnutí odvolání usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 6. 2. 2004, návrh otce na opravu odůvodnění usnesení Okresního soudu v Liberci z 30. 1. 2004, adresovaný 10. 2. 2004, žaloba pro zmatečnost, podaná otcem do usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem z 11. 9. 2003 o návrhu otce na nařízení výkonu rozhodnutí, odvolání otce do usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 6. 2. 2004, rozsudek Okresního soudu v Liberci, který byl vyhlášen – č. j. [redacted] ze dne 5. 2. 2004, doplňující usnesení Okresního soudu v Liberci do rozsudku Okresního soudu v Liberci z 5. 3. 2004 ze dne 2. 3. 2004, odvolání otce do usnesení ze dne 6. 2. 2004, odvolání matky dítěte proti usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 2. 3. 2004, ze dne 16. 3. 2004. Následovalo podání dalšího návrhu otce na vydání předběžného opatření na úpravu styku s nezletilým v době velikonočních prázdnin 2004 z 16. 3. 2004, usnesení Okresního soudu v Liberci o zamítnutí návrhu otce na

nařízení úpravy styku a předběžného opatření, žádost matky z 18. 3. 2004, odvolání otce do rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 19. 3. 2004, opravné usnesení Okresního soudu v Liberci z 19. 3. 2004, pokud jde o opravu usnesení z 2. 3. 2004, odvolání prarodiče do rozsudku Okresního soudu v Liberci z 5. 2. 2004 adresované soudu 19. 3. 2004, odvolání otce do usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 16. 3. 2004, žádost právního zástupce otce o prodloužení lhůty k doplnění odvolání do rozsudku z 1. 4. 2004, uložení pořádkové lhůty k doplnění a upřesnění odvolacích důvodů otcem do 15. 4. 2004 usnesením Okresního soudu v Liberci z 1. 4. 2004, odůvodnění odvolání prarodiče z 21. 4. 2004, doplnění odvolání otce do rozsudku z 23. 4. 2004, vyjádření babičky k odvolání matky dítěte proti usnesení Okresního soudu v Liberci z 2. 3. 2004 spojené s návrhem na osvobození od soudních poplatků. Ve věci byl sepsán protokol o výslechu ze dne 3. 5. 2004 u Okresního soudu v Liberci, soud udělil výzvu matce, aby dodržovala rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 15. 3. 2002 o styku otce s nezletilým synem, následovalo vyjádření matky dítěte k odvolání otce proti rozsudku Okresního soudu v Liberci. Předkládací zprávou adresovanou ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 5. 2004 byl spis předkládán, následoval další návrh otce na vydání předběžného opatření na úpravu styku z 26. 5. 2004, usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 1. 6. 2004 o nařízení předběžného opatření, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem o potvrzení usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 9. 9. 2003 o určení znalečného ze 3. 9. 2004, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem o zrušení usnesení okresního soudu, kterým odmítl odvolání otce podané proti usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 9. 1. 2004, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterým potvrdil usnesení okresního soudu o zamítnutí návrhu otce na nařízení předběžného opatření ze dne 3. 9. 2004. Ve věci bylo konáno ústní jednání před odvolacím soudem dne 7. 10. 2004, dále došlo k doplnění podání matky pro úpravu poměrů nezletilého adresované 13. 10. 2004 Okresnímu soudu v Liberci, ve spise je dále založen protokol o vyhlášení rozsudku před odvolacím soudem z 15. 10. 2004 o potvrzení rozsudku okresního soudu ve znění doplňujícího opravného usnesení ve výroku II., s tím, že tento byl změněn pokud jde o určení výživného, kdy je otec povinen vyplatit na účet matky u České spořitelny, jinak v tomto výroku a výrocích I., III. a IV. byl potvrzen, dále o změně výroku o náhradě nákladů řízení státu, založený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, sp. zn. [REDAKCE] s doložkou právní moci 3. 12. 2004, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 10. 2004 o potvrzení usnesení okresního soudu pokud jde o zamítnutí návrhu otce na opravu odůvodnění usnesení, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 10. 2004 o potvrzení usnesení okresního soudu pokud jde o odvolání otce a Z [REDAKCE] I [REDAKCE] proti usnesení Okresního soudu v Liberci z 28. 1. 2003, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 10. 2004 o potvrzení usnesení okresního soudu o odvolání otce a Z [REDAKCE] I [REDAKCE] proti usnesení Okresního soudu v Liberci z 28. 1. 2003, návrh otce na vydání předběžného opatření na úpravu styku nezletilého v průběhu zimních prázdnin 2004 ze dne 22. 11. 2004, vyjádření matky k návrhu otce z 26. 11. 2004, usnesení Okresního soudu v Liberci o zamítnutí návrhu otce na vydání předběžného opatření z 30. 11. 2004, námitka otce o podjatosti soudce, podaná 6. 12. 2004 a návrh na vyloučení soudkyně JUDr. Heleny Staré z rozhodování pro podjatost, doplnění námítky otce z 9. 12. 2004, odvolání otce proti usnesení Okresního soudu v Liberci z 30. 11. 2004, předkládací zpráva ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem z 28. 12. 2004, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem o odmítnutí odvolání, pokud jde o žádost otce, konkrétně odvolání otce proti usnesení Okresního soudu v Liberci z 30. 11. 2004, kterým byl zamítnut návrh otce na nařízení předběžného opatření ze dne 4. 1. 2005,

dovolání žalobkyně Z. [redacted] T. [redacted] proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 9. 2004, návrh otce na vydání předběžného opatření pro úpravu styku s nezletilým v průběhu velikonočních prázdnin 2005 z 3. 2. 2005, usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 10. 2. 2005, kterým bylo nařízeno předběžné opatření dle návrhu otce, pokud jde o velikonoční školní prázdniny v roce 2005, návrh otce na odklad vykonatelnosti rozsudku Okresního soudu v Liberci z 15. 2. 2005, včetně podané ústavní stížnosti proti pravomocnému usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem z 15. 10. 2004, jímž byl rozsudek Okresního soudu v Liberci z 5. 2. 2004 změněn a potvrzeny výroky I., III. a IV., doplnění ústavní stížností z 3. 1. 2005. Ve věci byla taktéž podána žaloba pro zmatečnost, podaná otcem a prarodičem nezletilého ve věci rozsudku Okresního soudu v Liberci ve znění doplňujícího usnesení a ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 2. 2005. Předkládací zprávou byla věc předložena ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem z 16. 2. 2005, dále je založeno dovolání žalobkyně Z. [redacted] T. [redacted] proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 9. 2004, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 3. 2005 o změně usnesení okresního soudu potud, že babička nezletilého P. [redacted] Z. [redacted] I. [redacted] je oprávněna na základě písemné plné moci od otce dítěte přebírat nezletilého od jeho matky a potvrzení usnesení co do zbytku, návrh otce na odklad vykonatelnosti rozsudku z 15. 2. 2005, odvolání matky dítěte proti usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 10. 2. 2005, návrh matky na úpravu styku otce s nezletilým pro období červenec a srpen 2005 z 11. 4. 2005, usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 12. 4. 2005 ohledně nařízení předběžného opatření, pokud jde o letní prázdniny roku 2005. Předkládací zprávou byla věc předložena ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem z 13. 4. 2005, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 4. 2005 bylo rozhodnuto o odmítnutí odvolání proti usnesení, kterým soud nařídil předběžné opatření, následovalo odvolání otce do usnesení Okresního soudu v Liberci z 12. 4. 2005, usnesení Okresního soudu v Liberci z 5. 5. 2005 o odmítnutí dovolání babičky proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 6. 2004, návrh matky pro úpravu poměrů nezletilého, vyjádření matky k odvolání a otce z 6. 5. 2005, návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu adresovaný Okresnímu soudu v Liberci z 10. 5. 2005 ze strany otce, včetně zprávy o ohledně nedostatku ve vedení spisu, adresované ze strany otce soudu z 24. 11. 2004, stížnost na průtahy v řízení Okresního soudu v Liberci, adresované ze strany otce nezletilého 27. 1. 2005 soudu, žádost o přešetření a odstranění průtahů v řízení soudu z 27. 1. 2005. Spis byl předložen předkládací zprávou ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem dne 6. 5. 2005, usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze 17. 5. 2005 bylo potvrzeno usnesení okresního soudu ve výroku, jímž byl upraven styk otce s nezletilým po dobu letních prázdnin roku 2005 a změněno, pokud jde o úpravu styku otce s nezletilým podle usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem z 15. 3. 2002, usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem z 18. 5. 2005 bylo rozhodnuto o uložení Okresnímu soudu v Liberci, aby ve lhůtě tří týdnů od doručení tohoto usnesení, rozhodl o návrzích otce na nařízení výkonu rozhodnutí podaných ve věci, a to o návrhu z 28. 7. 2003 a o návrhu z 25. 8. 2003, následovalo podání odvolání babičky proti usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 5. 5. 2005, usnesením Okresního soudu v Liberci bylo rozhodnuto o zamítnutí návrhu na výkon rozhodnutí o úpravě styku z 26. 5. 2005. Do rozhodnutí - usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 26. 5. 2005 bylo podáno odvolání otce, dále návrh otce na výkon rozhodnutí postupem podle ust. § 273 ze dne 14. 6. 2005, usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 14. 6. 2005 bylo rozhodováno o zamítnutí návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí. Předkládací zprávou byla věc předložena ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem

z 22. 6. 2005, ve spise je dále založeno odvolání otce do usnesení ze 14. 6. 2005, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 7. 2005, kterým bylo zrušeno usnesení okresního soudu, pokud jde o odmítnutí dovolání babičky nezletilého, návrh otce na vydání předběžného opatření z 26. 10. 2005 pro styk otce s nezletilým v době zimních prázdnin roku 2005, usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 3. 11. 2005 o nařízení předběžného opatření pro dobu vánočních prázdnin roku 2005 a úpravě styku otce s nezletilým. Předkládací zpráva byla vyplněna dne 21. 6. 2005, následovalo usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 2. 2006 o potvrzení usnesení okresního soudu, pokud jde o styk otce v době velikonočních školních prázdnin roku 2005, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 2. 2006 o potvrzení usnesení okresního soudu, pokud jde o správné znění zamítnutí návrhu otce na soudní výkon rozhodnutí, návrh otce na úpravu styku nezletilého P. 1. s otcem pro dobu po rozvodu manželství z 18. 5. 2006, návrh otce na vydání předběžného opatření na úpravu styku nezletilého v průběhu letních prázdnin roku 2006 z 18. 5. 2006, sdělení matky nezletilého, usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 24. 5. 2006, kterým bylo nařízeno předběžné opatření, pokud jde o styk nezletilého s otcem o hlavních školních prázdninách roku 2006, sdělení matky nezletilého ze 4. 5. 2006. Ve spise je dále založeno rozhodnutí Ústavního soudu ČR sp. zn. I. ÚS 23/05 ze dne 17. 5. 2006 o odmítnutí ústavní stížnosti. Dále do spisu došlo vyjádření matky nezletilého z 2. 8. 2006, 2. 10. 2006 byl vrácen spis od Ústavního soudu, dále je založen protokol o jednání z 6. 11. 2006 před Okresním soudem v Liberci o úpravu styku otce s nezletilým, rozšíření návrhu otce adresované soudu ze dne 6. 11. 2006. Předkládací zprávou ze 4. 1. 2007 byla věc předložena ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, následovalo vydání usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 1. 2007 o odmítnutí odvolání o nařízení předběžného opatření o styku s nezletilým a odvolání matky proti usnesení Okresního soudu v Jablonci nad Nisou z 22. 11. 2006, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 2. 2007 o opravě usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 1. 2007, protokol o jednání z 5. 4. 2007 před Okresním soudem v Jablonci nad Nisou, omluva a žádost právního zástupce žalovaného otce a žádost o odročení jednání, návrh otce na vydání předběžného opatření ze dne 15. 5. 2007, ústní jednání ze 17. 5. 2007 u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou – výslechy matky, čtení listinných důkazů, usnesení Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 18. 5. 2007 o nařízení předběžného opatření, pokud jde o styk otce s nezletilým po dobu školních prázdnin roku 2007, odvolání matky proti usnesení ze dne 9. 6. 2007, návrh na vydání předběžného opatření, adresovaný Okresnímu soudu v Jablonci nad Nisou ze strany matky ze dne 14. 6. 2007, zamítnutí návrhy matky na vydání předběžného opatření usnesením Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 21. 6. 2007, návrh otce na vydání předběžného opatření ze dne 29. 6. 2007, zamítnutí návrhu otce na vydání předběžného opatření usnesením Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 4. 7. 2007, předkládací zpráva k podanému odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, ze dne 11. 7. 2007, odvolání matky dítěte proti usnesení Okresního soudu v Jablonci nad Nisou z 21. 6. 2007, vyjádření otce k odvolání matky ze 17. 7. 2007, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 7. 2007 o potvrzení usnesení okresního soudu ohledně styku od 6. 8. 2007 do 12. 8. 2007 a odmítnutí odvolání, pokud jde o styk, určený od 2. 7. 2007 do 15. 7. 2007, vyjádření otce nezletilého k odvolání matky ze 3. 8. 2007, předkládací zpráva ze 3. 8. 2007 ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 9. 2007 o potvrzení usnesení okresního soudu, pokud jde o návrh na vydání předběžného opatření, vydaného 21. 6. 2007, návrh otce na vydání předběžného opatření na úpravu styku nezletilého s otcem o průběhu zimních prázdnin roku 2007,

podaný k Okresnímu soudu v Jablonci nad Nisou 22. 10. 2007, žádost právního zástupce otce o odročení nařízeného jednání, ústní jednání odročeno na den 10. 1. 2008, usnesení Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 26. 10. 2007, pokud jde o předání nezletilého otci ke styku v době vánočních prázdnin roku 2007, odvolání otce proti usnesení Okresního soudu v Jablonci nad Nisou z 26. 10. 2007, ze dne 1. 11. 2007, předkládací zpráva k rozhodnutí Krajskému soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 11. 2007, vyjádření matky k odvolání otce z 26. 11. 2007, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 12. 2007 o změně usnesení okresního soudu, pokud jde o styk nezletilého s otcem v průběhu vánočních prázdnin roku 2007, protokol o ústním jednání z 10. 1. 2008 u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou – výslech otce a provádění listinných důkazů, vyhlášení rozhodnutí ve věci. Dále je ve spise založeno rozhodnutí, konkrétně rozsudek Okresního soudu v Jablonci nad Nisou z 11. 1. 2008 o styku otce s nezletilým, odvolání matky dítěte proti rozsudku ze 6. 3. 2008, návrh otce na vydání předběžného opatření na úpravu styku nezletilého v průběhu velikonočních prázdnin v roce 2008, podaný k Okresnímu soudu v Jablonci nad Nisou ze 7. 3. 2008, návrh otce z 11. 3. 2008 na vydání předběžného opatření, usnesení Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 14. 3. 2008 o zamítnutí návrhu otce na vydání předběžného opatření, pokud jde o sudé víkendy v roce od soboty do neděle a dále rozhodnutí o povinnosti matky předat nezletilého otci ke styku o velikonočních prázdninách roku 2008. Předkládací zprávou byla věc předkládána ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem z 27. 3. 2008, následovalo vyjádření otce k odvolání matky z 27. 3. 2008, sdělení Městského úřadu Jablonec nad Nisou ve věci péče o nezletilého - o pro vedení pohovoru s nezletilým, protokol o jednání před odvolacím soudem z 24. 4. 2008 a vyhlášení rozhodnutí o potvrzení rozsudku okresního soudu a změny, pokud jde o úpravy styku otce s nezletilým v době vánočních svátků, založené písemné vydání rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, žádost o odškodnění ze 3. 3. 2009 adresovaná Okresnímu soudu v Jablonci nad Nisou ze strany otce, návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu ze 17. 3. 2009, adresovaný Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze strany otce, odpověď z 10. 3. 2009 místopředsdkyně okresního soudu pro občanskoprávní úsek JUDr. Lucie Treklerové otci na stížnost, odpověď taktéž z 23. 2. 2009 ze strany Okresního soudu v Liberci JUDr. Jany Špidlenové na stížnost otce na průtahy v řízení a neprojednání návrhu na výkon rozhodnutí z 9. 3. 1998. Následně došlo k předložení věci Krajskému soudu v Ústí nad Labem s ohledem na návrh otce na určení lhůty k provedení procesního úkonu, bylo vydáno usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 4. 2009 o zamítnutí návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, návrh na vydání usnesení o předběžném opatření, spojený s obecným podáním ze dne 2. 4. 2009 podaný otcem, usnesení Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 3. 4. 2009, jímž byl zamítnut návrh otce na vydání předběžného opatření a dále ustanoven kolizním opatrovníkem Městský úřad v Jablonci nad Nisou, včetně doložky právní moci 28. 4. 2009. Ve spise je dále založen protokol o výslechu před dožádaným soudem z 15. 4. 2009 u Obvodního soudu pro Prahu 3, pokud jde o výslech otce, který doplnil svůj návrh podaný k procesnímu soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 2. 3. 2009, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 4. 2009 o zamítnutí návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, žádost o odročení jednání ze strany matky z 6. 5. 2009, návrh otce na vydání předběžného opatření z 18. 5. 2009, vyjádření matky nezletilého k žádosti otce o poskytnutí zadostiučinění za nemajetkovou újmu z 19. 5. 2009, protokol o jednání ze dne 21. 5. 2009 před Okresním soudem v Jablonci nad Nisou – prováděcí listinné důkazy, slyšení matky, slyšení otce a vyhlášení rozhodnutí ve věci schválení úkonu za

nezletilého, pokud jde o podání žaloby a žádosti o odškodnění nezletilého k Ministerstvu spravedlnosti České republiky, usnesení Okresního soudu v Jablonci nad Nisou z 22. 5. 2009 o zamítnutí návrhu otce na vydání předběžného opatření, kterým se domáhá zrušení vyživovací povinnosti a ustanovení [redacted] kolizním opatrovníkem nezletilého pro toto řízení, založený je dále rozsudek Okresního soudu v Jablonci nad Nisou z 21. 5. 2009 s vyznačenou doložkou právní moci 4. 7. 2009 o schválení právního úkonu za nezletilého, odvolání otce proti usnesení Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 22. 5. 2009 adresované 12. 6. 2009, vyjádření matky nezletilého k odvolání otce nezletilého z 23. 6. 2009. Věc dále byla předkládána k rozhodnutí o odvolání dne 22. 6. 2009 Krajskému soudu v Ústí nad Labem, založeno dále je usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem o potvrzení rozhodnutí soudu okresního z 29. 6. 2009, pokud jde o odvolání otce proti usnesení z 22. 5. 2009, usnesení Okresního soudu v Jablonci nad Nisou č.j. [redacted] s doložkou právní moci 16.10.2009 ze dne 26.8.2009. Usnesením z 26.8.2009 č.j. [redacted] bylo rozhodnuto o ustanovení opatrovníka [redacted].

Následovalo odvolání otce proti usnesení z 26.8.2009 doručené 11.9.2009, oznámení o změně bydliště nezletilého P. [redacted] T. [redacted] založené matkou nezletilého z 11.9.2009. Vyhотовena byla předkládací zpráva ze dne 21.9.2009 k odvolacímu soudu, usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. [redacted] ze dne 5.10.2009 s doložkou právní moci 16.10.2009, bylo rozhodnuto o potvrzení usnesení soudu prvního stupně o zamítnutí návrhu otce. Ústní jednání bylo nařizeno na 29.3.2010. Následovala žádost o odročení ze strany matky zasláná soudu 23.3.2010, této bylo vyhověno a ústní jednání odročeno na nový termín 2.4.2010. Ve spise je dále založen podnět k zahájení řízení o schválení právního úkonu – žádosti o vydání předmětu úschovy vedené pod sp. zn. [redacted] za nezl. P. [redacted] T. [redacted]. Následovala žádost o odročení ústního jednání zasláná zástupcem otce. Usnesením č.j. [redacted] ze dne 2.4.2010 bylo rozhodnuto o zahájení řízení o určení místa vkladu finanční částky 123.000,- Kč, složené v soudní úschově Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ve prospěch příjemce nezl. P. [redacted] T. [redacted]. Následovala další žádost o odročení ústního jednání zasláná zástupcem otce 6.4.2010. Založeno je dále usnesení Obvodního soudu pro Prahu 3 o zamítnutí návrhu žalovaného na změnu rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 5.2.1998. Ve věci bylo rozhodováno o zastavení řízení a zrušení rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 5.2.1998 a o určení náhrady nákladů řízení a nákladů státu. Založeno je dále usnesení Městského soudu v Praze č.j. [redacted] ze dne 24.3.2009 o potvrzení usnesení soudu prvního stupně, kterým zamítl návrh žalovaného P. [redacted] T. [redacted] na obnovu řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. [redacted]. Dále je založen protokol o hlavním líčení ze 17.2.2010 Obvodního soudu pro Prahu 3 obžalovaný P. [redacted] T. [redacted] a rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 3 sp. zn. [redacted] který uznal vinným P. [redacted] T. [redacted] pro spáchání trestného činu zanedbání povinné výživy. Dále ve věci proběhlo ústní jednání dne 2. 4.2010 sp. zn. [redacted]. Otec doručil soudu návrh na zastavení řízení dne 12.4.2010. Ve věci byl sepsán protokol u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou sp. zn. [redacted] ze dne 27.1.2010. Dále soudu došel dne 10.11.2010 návrh matky na vydání předběžného opatření pro úpravu poměru nezletilého, bylo rozhodováno usnesením Okresního soudu v Jablonci nad Nisou č. j. [redacted] ze dne 16.11.2010, jímž byl zamítnut návrh matky na nařízení předběžného opatření, kterým se domáhala zrušení úpravy styku nezl. P. [redacted] T. [redacted] s otcem. Dále došlo ke stanovení kolizního opatrovníka nezletilého pro toto řízení, a to [redacted].

Oddělení sociálněprávní ochrany dětí. Do spisu dále směřovalo

podání z 28.12.2010 zasláné matkou nezletilého, dále bylo nařízeno ústní jednání na 28.3.2011 ve 13 hodin. Vydáno bylo usnesení o ustanovení opatrovníka nezletilému z 18.2.2011. Založena pak omluva neúčasti na jednání soudu účastníka řízení a jeho advokáta a žádost o odročení jednání zasláná otcem soudu 25.3.2011. Ústní jednání bylo konáno dne 28.3.2011, následně odročeno na 25.4.2011. Zasláná byla soudu omluva neúčasti na jednání soudu účastníka řízení a jeho advokáta a žádost o odročení ze strany otce a jeho zástupce z 27.4.2011. Ve spise je dále založen protokol z 2.5.2011, v němž byla konstatována omluva otce a dále jednání odročeno na neurčito za účelem opětovného obeslání účastníků k jednání. Návrh matky došel soudu dne 14.6.2011 na vydání předběžného opatření, následovalo vyjádření nezletilého z 20.6.2011. Usnesením Okresního soudu v Jablonci nad Nisou č.j. [REDAKCE] ze dne 21.6.2011 bylo rozhodnuto o úpravě styku nezletilého s otcem pro období letních prázdnin 2011 tak, že se zrušuje a styk nezletilého s otcem pro období od 1.7.2011 do 31.8.2011 neupravuje. Následoval návrh na schválení právního úkonu za nezletilého podávaný otcem k Okresnímu soudu v Jablonci nad Nisou 22.6.2011. Pro schválení úkonu učiněného za nezletilého otcem, jako zákonným zástupcem v podání žaloby o odškodnění nezletilého podle zákona č. 82/98 Sb., usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 č.j. [REDAKCE] ze dne 23.5.2011, žaloba o odškodnění podle zákona č. 82/98 Sb., podaná ke zdejšímu soudu 29.10.2009 otcem za nezletilého, usnesení vydané pod č.j. [REDAKCE] ze dne 31.8.2011 o nařízení dle vykonatelného rozsudku Okresního soudu v Liberci z 5.2.2004 a uspokojení přednostní pohledávky, podání ze 7.12.2011 podané matkou na vydání předběžného opatření, usnesení Okresního soudu v Jablonci nad Nisou č.j. [REDAKCE] o úpravě styku nezletilého vydané 14.12.2011, návrh na úpravu styku z 9.1.2012 včetně návrhu matky na vydání předběžného opatření z 11.4.2012, návrh dále na úpravu poměrů nezletilého 16.4.2012 podaný matkou nezletilého, usnesení č. j. [REDAKCE] vydané 18.4.2012 o nařízení předběžného opatření, návrh otce na snížení výživného na nezletilého dítě podaný, resp. jednání nařízeno na 17.6.2013. Protokol o jednání před soudem 17.6.2013, rozsudek vydaný Okresním soudem v Jablonci nad Nisou ze dne 17.6.2013 o zamítnutí návrhu otce na snížení výživného. Následně bylo rozhodnuto o zastavení řízení o určení místa vkladu finanční částky, zastavení řízení o návrhu matky na zrušení úpravy styku otce s nezletilým. P. [REDAKCE] T. [REDAKCE] zastavení řízení o návrhu otce na schválení právního úkonu, a to podání žaloby o odškodnění, zastavení řízení o návrhu matky na změnu úpravy styku otce s nezletilým. P. [REDAKCE] T. [REDAKCE] zastavení řízení o návrhu matky na zákaz styku otce s nezletilým. P. [REDAKCE] T. [REDAKCE] s doložkou právní moci 26.7.2013 pokud jde o výroky III., V. a VI., resp. 13.1.2014 pokud jde o výrok II. a IV. Ve věci bylo podáno odvolání. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. [REDAKCE] ze dne 14.11.2013 bylo rozhodnuto ohledně zrušení rozsudku soudu okresního ve výroku I. a VII., byl potvrzen ve výroku II. a IV. Další ústní jednání ve věci bylo nařízeno na 17.3.2014, ve spise je dále založen protokol o ú.j. 18.4.2014, včetně vyhlášení rozsudku o zrušení výživovací povinnosti otce P. [REDAKCE] T. [REDAKCE] k nezletilému s účinností od 19.8.2006 a zmíněného rozsudku Okresního soudu v Liberci z 5.2.2004 s doložkou právní moci 12.6.2014.

8. Soud provedl dále dokazování listinami předloženými ze strany žalobkyně, a to potvrzením Policie České republiky z 24.1.1998, ze kterého má soud za prokázáno, že se tohoto dne dostavil na Policii České republiky, Obvodní oddělení [REDAKCE] P. [REDAKCE] T. [REDAKCE] a požádal orgány Policie České republiky o asistenci při návštěvě u manželky A. [REDAKCE] T. [REDAKCE] za účelem převzetí syna P. [REDAKCE] T. [REDAKCE]. Bylo zvoněno na zvoněk v [REDAKCE] poschodí se jménem M. [REDAKCE] na tuto výzvu nikdo nereagoval.

Z potvrzení z 21.2.1998 sepsaném Policií České republiky má soud za prokázáno, že se tohoto dne opětovně dostavil na součást Obvodního oddělení Policie [redacted] T [redacted] když opětovně požádal orgány Policie o asistenci při návštěvě u manželky A [redacted] T [redacted] v [redacted] poschodí bytu pana M [redacted] bylo zvoněno na zvonek, nikdo neotevřel, až následně bylo paní T [redacted] uvedeno, že zvonek neslyšela a její syn je nemocný. Z úředního záznamu ze dne 7.3.1998 Policie České republiky, Obvodní oddělení [redacted] má soud za prokázáno, že bylo provedeno místní šetření na adrese [redacted] ulice [redacted] patře u paní T [redacted] bylo opakovaně boucháno na dveře a zvoněno, ovšem nikdo neotevřel. Z úředního záznamu ze dne 1.8.1998 má soud za prokázáno, že P [redacted] T [redacted] požádal hlídku Policie [redacted] o asistenci při vyzvednutí jeho syna, který by se měl zdržovat u své matky v [redacted] při zvonění na byt M [redacted] nikdo neotevřel, ani při několika pokusech. Z potvrzení ze dne 3.10.1998 – úředního záznamu Policie ČR, Obvodní oddělení [redacted] má soud za prokázáno, že byla prováděna asistence P [redacted] T [redacted] v bytě [redacted] kdy jmenovanému měl být dle rozhodnutí soudu předán syn P [redacted] T [redacted] avšak nebyla zastížena doma žádná osoba, k předání syna nedošlo. Z úředního záznamu ze dne 17.10.1998 Policie České republiky, Obvodního oddělení [redacted] má soud za prokázáno, že toho dne byla prováděna asistence panu P [redacted] T [redacted] v bytě [redacted] ve věci předání syna P [redacted] T [redacted] v ulici [redacted] k předání syna nedošlo, neboť nikdo nebyl zastížen. Z potvrzení 31.10.1998 má soud za prokázáno opětovně, že potvrzení vyhotovila Policie České republiky [redacted] Obvodní oddělení, s tím, že mělo dojít k asistenci při předání nezletilého syna P [redacted] T [redacted] avšak nikdo neotevřel. Z úředního záznamu ze dne 14.11.1998, 26.12.1998, 23.1.1998 a 2.10.1999 má soud za prokázána shodná skutková zjištění uvedená shora s tím, že všechna potvrzení byla vydána Obvodním oddělením policie České republiky Liberec, s tím, že bylo uvedeno, že v uvedených dnech byla prováděna asistence při předání syna, avšak nikdy asistence nebyla úspěšná s ohledem na neotevření dveří. Z potvrzení z 28.11.1998 paní P [redacted] G [redacted] a M [redacted] V [redacted] má soud za prokázáno, že tyto se tohoto dne dostavily do domu č. p. [redacted] v ulici [redacted] zazvonila na zvonek se jménem M [redacted] a po zazvonění jim nikdo neotevřel. Úváděly, že po zazvonění u sousedky tato jim sdělila, že zde paní T [redacted] se synem již nebyla viděna dlouhou dobu. Z potvrzení těchto osob z 12.12.1998 má soud za prokázána tatáž skutková ujištění uvedená shora. Žalobkyně dále předložila svůj přehled marných jízd a vyčíslené škody z porušení právní povinnosti povinné A [redacted] T [redacted] z 12.9.2000 s uvedením dat od 24.1.1998 do 24.7.1999 dopravních prostředků, kterými byla cesta uskutečněna a náklady na cesty vyčíslené v českých korunách s uvedením případných svědků, kteří doprovázeli P [redacted] T [redacted] který jízdy vyčísлил. Z dopisu [redacted] města [redacted] – odboru sociální péče, oddělení péče o rodinu z 3.6.1998 má soud za prokázáno, že potvrzení bylo vydáváno Z [redacted] T [redacted] bylo zde uvedeno, že byla na adrese [redacted] zastížena pouze paní M [redacted] tedy matka paní T [redacted] která sdělila, že dcera s nezletilým P [redacted] je stále na dovolené a neví, kdy se vrátí. Z dopisu zasílaného Z [redacted] T [redacted] ze strany [redacted] města [redacted], odboru sociální péče – oddělení péče o rodinu z 15.7.1998 má soud za prokázáno, že tento sděloval žalobkyni, že 9.7.1998 se bez ohlášení na oddělení dostavila paní T [redacted] se synem, sdělila, že v [redacted] jsou pouze přechodně a chystají se opět odjet na dovolenou. Místo pobytu neuvedla, přislíbila následně spojení po čerpání dovolené. Z dopisu z 3.11.1998 zasílaného žalobkyni z [redacted] města [redacted] odboru sociální péče, oddělení péče o rodinu a dítě, má soud za prokázáno, že bylo provedeno celkem 4x pokus o návštěvu rodiny, avšak toto se nezdařilo, s nezletilým

P. nebyla zastižena matka. Bylo doporučeno podání žádosti o výkon rozhodnutí, když dále bylo konstatováno, že nezletilý absolvoval všechny povinné lékařské prohlídky i očkování dle sdělení M. Z dopisu z 25.11.1998 zasílaného žalobkyni taktéž z města má soud za prokázáno, že 16.11.1998 se telefonicky spojila s oddělením matka nezletilého P. uvedla, že se na adrese trvalého bydliště nezdržují, adresu trvalého bydliště odmítla sdělit, s tím, že se zdržují na území ČR. S matkou bylo dohodnuto, že pokud by se synem zdržovala byt jen krátkodobě v místě trvalého bydliště, stává se na oddělení. Z dopisu z 22.2.1999 zasílaného žalobkyni z města má soud za prokázáno, že oddělení péče o rodinu sdělovalo babičce, že se matka s nezletilým nezdržuje na adrese z tohoto důvodu není nutné provést návštěvu. Z dopisu ze dne 14.6.1999 zasílaného Okresnímu soudu Liberec ze strany města má soud za prokázáno, že pokud jde o prošetření poměrů nezletilého, opakovaným šetřením v bydlišti zjistili, že se zde matka se synem P. nezdržuje a její pobyt není ani tomuto oddělení znám. Bylo konstatováno, že matka nerespektuje usnesení soudu, dítě otci nepředává, opatrovníkem nezletilého je stanoven. Z dopisu ze dne 14.2.2001 zasílaného Z. I. města má soud za prokázáno, že dne 13.2.2001 byl učiněn pokus o návštěvu v trvalém bydlišti matky na adrese avšak doma se nepodařilo nikoho zastihnout, byla zanechána předvolánka na oddělení. 14.2.2001 telefonicky paní I. sdělila, že z důvodu nadměrného výskytu chřipkového onemocnění je se synem na horách, místo odmítla uvést, předpokládala návrat do trvalého bydliště počátkem března 2001. Z dopisu ze dne 9.3.2001 zasílaného Z. I. z města má soud za prokázáno, že se dostavila na předvolání paní A. T. s nezletilým P. 5.3.2001, byl proveden běžný pohovor s nezletilým za účasti sociální pracovníce, na otázky odpovídal přiměřeně svému věku, byl komunikativní, pokud šlo o otázky na otce, nereagoval na ně a začal hovořit na jiné téma. Z dopisu z 22.6.2001 zasílaného Z. T. z města má soud za prokázáno, že bylo sděleno stanovisko ve věci zapojení odborníků do vedení soudního řízení vyjádřené již dopisem z 27.11.2000, ve kterém navrhuje zapojení soudních znalců do probíhajícího řízení. Z dopisu zasílaného P. I. z Fondu ohrožených dětí, sociálního střediska z 18.11.1998 má soud za prokázáno, že opětovně bylo zjištěno, že paní I. se v bytě trvalého bydliště v dlouhodobě nezdržuje, paní M. matka paní T. v podstatě prakticky potvrdila maření styku nezletilého P. s otcem ze strany matky, pobyt matky nesdělila, místo pobytu tedy matky s nezletilým nebylo známo. Z dopisu ze dne 19.4.2000 zasílaného žalobkyni Obvodním soudem pro Prahu 3 ve věci stížnosti na průtahy v řízení sp. zn. má soud za prokázáno, že předseda Obvodního soudu pro Prahu 3 JUDr. Jan Kolařík reagoval na stížnost žalobkyně, pokud jde o průtahy při vyřizování návrhu na nařízení předběžného opatření, rekapituloval dosavadní běh řízení, úkony soudu v daném řízení a sdělil žalobkyni, že pokud jde o namítané průtahy při vyřizování předběžného opatření, není její informace o vyhotovení rozhodnutí do 4 dnů správná, když předběžné opatření lze nařídit bez slyšení účastníků, nezletilý však musí být zastoupen kolízním opatrovníkem a navíc soud musí shledat pro nařízení předběžného opatření důvody. Předseda soudu uvedl, že nahlédnutím do spisu zjistil, že je soudem jednáno bez zaviněných průtahů a s ohledem na obsáhlou spisovnou je nutné, aby se soudce na jednání náležitě připravil, situaci nelze považovat za průtah, není-li jednání ve věci nařízeno ihned po navrácení věci od nadřízeného soudu. Průtahy nebyly potom předsedou soudu zjištěny ani v předchozím období. Stížnost proto nebyla shledána důvodnou. Ze zprávy o výsledku šetření ze dne 4.10.2002 sp.

zn. [REDAKCE] - zpráva o výsledku šetření podnětů P [REDAKCE] T [REDAKCE] a Z [REDAKCE] I [REDAKCE] vyhotovené Annou Šabatovou, zástupkyní veřejného ochránce práv, má soud za prokázáno, že mimo jiné žalobkyně namítala neodůvodněné průtahy v soudním řízení, které je namítáno u zdejšího soudu. V dané zprávě byly rekapitulovány úkony účastníků a soudu v daném řízení, taktéž stížnosti a jejich vyřízení, v této zprávě bylo uvedeno, že není pochybnost o vyřizování stížností účastníků předsedou soudu v souladu se zákonem, byl učiněn souhlas v té části, že z velké části bylo řízení zaviněno chováním účastníků řízení, taktéž se na délce řízení nepřímo podepsala i změna zákona o rodině, která způsobila následné zrušení prvoinstančního rozvodového rozsudku. Bylo zde však uvedeno, že řízení o úpravě poměrů v konkrétním případě nezletilého P [REDAKCE] T [REDAKCE] je výjimečné především tím, s jakou vehemencí proti sobě účastníci řízení využívají všech procesních oprávnění, která mají k dispozici. Závěrem bylo stanoveno, že pokud jde o přístup rozhodujícího soudního orgánu k věci, byla zde učiněna pochybnost, zda byl splněn požadavek judikatury uvevený v čl. 6 odst. 1 Úmluvy, aby soudní orgány k tomuto typu řízení přistupovaly s mimořádnou péčí tak, aby řízení postupovalo ke svému cíli. Byla zde vyslovena pochybnost, pokud jde o změny rozvrhu práce vyřizujících soudců, změny místní příslušnosti a taktéž vyslovena pochybnost ohledně rozhodování v pravidelných lhůtách, neboť bylo ze spisu učiněno zřejmým, že ne veškerá rozhodnutí jsou rozhodována v zákonem stanovených lhůtách, některá rozhodována s prodloužením i několika měsíců. Shora uvedené pochybnosti potom byly vztaženy především k řízení o úpravě výchovných poměrů nezletilého ve vztahu k jeho otci, uvedeno však bylo, že nepřímo dopadají i na řízení o úpravu styku s jeho babičkou. Z dopisu ze dne 4.3.2016 má soud za prokázáno, že jde pouze o průvodní dopis Kanceláře veřejného ochránce práv s tím, že zde bylo sdělováno, že dopis shora čtený nebyl zaslán zdejšímu soudu, o výsledku šetření podnětu bylo zasláno vyhotovení zprávy pouze účastníkům řízení v listinné podobě.

9. Ze stanoviska žalované z 19. 11. 2008 k projednání nároku vnuka a syna žalobkyně má soud za prokázáno, že žalovaná se vyjadřovala k podané žádosti o zadostiučinění z titulu nepřiměřené délky soudního řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. [REDAKCE] poté u Okresního soudu v Liberci a Okresního soudu v Jablonci nad Nisou pod sp. zn. [REDAKCE] k žádosti P [REDAKCE] T [REDAKCE] syna žalobkyně, o odškodnění délky řízení, a to tak, že po zhodnocení celkové délky řízení a úkonů účastníků v namítaném řízení dospělo ministerstvo spravedlnosti k závěru o tom, že v namítaném řízení nebyly shledány žádné průtahy a nečinnost soudu, avšak ministerstvo spravedlnosti shledalo celkovou délku dvanácti let nepřiměřeně dlouhou a z tohoto titulu žalobce odškodnilo finančním plněním v částce 123.000 Kč. Ze stanoviska žalované ze dne 4. 8. 2009 má soud za prokázáno, že tímto stanoviskem byla uplatněna stejná náhrada škody z titulu nesprávného úředního postupu v namítaném řízení nezletilým P [REDAKCE] T [REDAKCE] v zastoupení jeho otce P [REDAKCE] T [REDAKCE] dle zákona č. 82/98 Sb. a žalovaná v tomto stanovisku dospěla ke shodné výši finančního zadostiučinění a odškodnila nezletilého taktéž částkou 123.000 Kč.
10. Podle § 1 zákona č. 82/98 Sb. odst. 1, stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
11. Podle § 5 zákona č. 82/98 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

12. Podle § 13 odst. 1 zákona č. 82/98 Sb., stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Podle odst. 2, právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.
13. Podle § 31a zákona č. 82/98 Sb., bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2, zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlídně k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.
14. Podle čl. 32 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, péče o děti a jejich výchova je právem rodičů; děti mají právo na rodičovskou výchovu a péči. Práva rodičů mohou být omezena a nezletilé děti mohou být od rodičů odloučeny proti jejich vůli jen rozhodnutím soudu na základě zákona.
15. Dle čl. 8 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, každý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence.

16. Na základě provedeného dokazování soud zjistil následující skutkový stav věci:
Dne 17. 3. 2009 žalobkyně uplatnila u žalované nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy z titulu nepřiměřené délky soudního řízení vedeného u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. [REDAKCE] v souvislosti s řízením o úpravu prarodičovského styku s nezletilým vnukem, dále vedeného u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalovaná požadavku žalobkyně nevyhověla stanoviskem z 14. 10. 2009. Řízení u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. [REDAKCE] následně vedené pod sp. zn. [REDAKCE] u Okresního soudu v Jablonci nad Nisou bylo řízením žalobkyně, která vystupovala ve shodném procesním postavení, o úpravu styku nezletilého dítěte s prarodičem. Zahájeno bylo podáním návrhu dne 15. 4. 1999, ukončeno bylo odmítnutím ústavní stížnosti rozhodnutím Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 55/08 ze dne 11. 11. 2008, doručeným žalobkyni 2. 12. 2008. Řízení probíhalo na čtyřech stupních soudní soustavy, opakovaně bylo rozhodováno o opravných prostředcích v rámci soudu odvolacího, ve věci bylo podáno celkem pět návrhů žalobkyně na nařízení předběžných opatření, první návrh spojený se samotnou žalobou. Žalobkyně nebyla po meritorní stránce řízení úspěšná, když její nárok byl rozhodnutím soudu prvního stupně, potvrzeného rozhodnutím soudu druhého stupně, zamítnut. Shodně bylo rozhodováno i o předběžných opatřeních, která žalobkyně podávala, a to jejich zamítnutím. Ve věci bylo podáno dovolání 3. 9. 2014, které bylo odmítnuto, žaloba pro zmatečnost, která byla zamítnuta a taktéž ústavní stížnost, která byla usnesením Ústavního soudu odmítnuta. Soud ve věci shledal jeden průtah od 20. 4. 1999 do 31. 5. 2000, kdy nebylo rozhodnuto o podaném předběžném opatření řádně ve lhůtách stanovených zákonem. Ve věci byly řešeny otázky místní příslušnosti, když 16. 6. 1999 byla vyslovena místní nepříslušnost Okresního soudu v Liberci a věc postoupena Okresnímu soudu pro Prahu 3 a následně přenesena zpět 11. 6. 2001 místní příslušnost k Okresnímu soudu v Liberci. Namítané řízení bylo ovlivněno řízením vedeným u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. [REDAKCE] vedeného mezi rodiči nezletilého o úpravu výchovy a výživy nezletilého P. [REDAKCE] T. [REDAKCE]. Řízení bylo zahájeno 18. 6. 1996 návrhem otce, skončilo rozsudkem, Krajského soudu v Ústí nad Labem pobočka Liberec 24. 4. 2008. Celková délka řízení

činila 11 let a 10 měsíců. Řízení bylo podmíněno velkou procesní aktivitou všech zúčastněných stran, neboť v něm byly podávány opakované návrhy otce, matky a následně i babičky (současné žalobkyně) na vydání předběžných opatření a jiné procesní návrhy, v řízení bylo uskutečněno celkem 19 ústních jednání, 2 jednání u soudu odvolacího, dále u soudu prvního stupně, ve věci bylo podáno celkem 33 návrhů na vydání předběžných opatření, dvakrát došlo k zpětvzetí návrhu, ve věci dále rozhodoval Nejvyšší soud České republiky, a to dvakrát, věc byla vyřizována i před Ústavním soudem v rámci podané ústavní stížnosti dne 17. 5. 2006, kdy ústavní stížnost soud odmítl. Ve věci bylo rozhodováno Vrchním soudem v Praze o námitce podjatosti, o šestnácti návrzích na výkon rozhodnutí, bylo dále rozhodováno o místní nepříslušnosti, o odnětí nezletilého otce a předání do výchovy matce, o vyloučení soudce, o návrhu na změnu předběžného opatření, změny úpravy poměrů nezletilého, zproštění Městské části Praha 3 opatrovnictví, o žalobě o uložení povinnosti poskytovat informace o nezletilém, o žádosti o odstranění průtahů a návrhů na vyloučení věci k samostatnému řízení, o návrhu podjatosti soudce a o opakovaných návrzích otce na změnu předběžného opatření. Rozhodováno dále v tomto řízení bylo o přenesení příslušnosti na Okresní soud Liberec, návrhu na vyloučení soudce a uložení pořádkové pokuty otci, žádosti o osvobození od soudních poplatků, návrhu na opravu odůvodnění usnesení o námitkách proti znalcům, včetně rozhodnutí o ustanovení znalců a následně určení znalečného, o žalobě pro zmatečnost, o odkladu vykonatelnosti rozsudků, dvakrát o určení lhůty k provedení procesního úkonu, vyřizovány byly stížnosti na průtahy, včetně rozšíření návrhů. P. T. otec nezletilého, a samotný nezletilý prostřednictvím svého otce podali k Ministerstvu spravedlnosti žádosti o finanční odškodnění z důvodu nepřiměřené délky tohoto řízení, stanovisky z 19. 11. 2008 a 4. 8. 2009 bylo v rámci předběžného projednání nároku částečné finanční zadostiučinění poskytnuto, když od žalované každý z jmenovaných účastníků obdržel částku 123.000 Kč. Při posouzení žádosti ministerstvo konstatovalo nesprávný úřední postup ve smyslu ust. § 13 OdpŠk spočívající v nepřiměřené délce namítaného řízení. K podnětu žalobkyně se zabývala délkou posuzovaných řízení Kancelář veřejného ochránce práv, 4. 10. 2002 tato vydala své stanovisko k vedení daných řízení. Nepotvrdila průtahy v řízení, když konstatovala vyřizování stížností účastníků v souladu se zákonem, výjimečnost průběhu řízení připisovala vehemenci využívání všech procesních prostředků ze strany účastníků. Vyslovila pouze pochybnosti týkající se řádného přenesení příslušnosti nejprve na Obvodní soud pro Prahu 3 a následně zpět k Okresnímu soudu v Liberci a ohledně rozhodování v zákonem stanovených lhůtách (především v posuzovaném řízení o úpravě výchovných poměrů nezletilého ve vztahu k jeho otci).

17. Na základě provedeného dokazování a právního hodnocení věci soud zkoumal, zda v projednávaném případě jsou kumulativně splněny tři základní předpoklady pro náhradu nemajetkové újmy v penězích, a to existence odpovědnostního titulu, v tomto případě tvrzeného nesprávného úředního postupu Okresního soudu v Liberci v řízení vedeném pod sp. zn. [redacted] následně pod sp. zn. [redacted] jednak u Obvodního soudu pro Prahu 3 a Okresního soudu v Jablonci nad Nisou, příčinné souvislosti a vzniku nemajetkové újmy. Jak soud konstatoval již v předešlých rozhodnutích a jak má za prokázáno z průběhu dokazování, které bylo popsáno výše, namítané řízení neprobíhalo izolovaně, nýbrž bylo ovlivněno řízením vedlejším, a to řízením vedeným před Obvodním soudem pro Prahu 3 pod sp. zn. [redacted] ve kterém bylo rozhodováno o výchově a výživě nezletilého P. T. mezi samotnými rodiči. Soud proto vzal v potaz úkony účastníků i soudu v tomto vedlejším řízení, které také v části dokazování podrobně rozebral, neboť je nutné se jimi zabývat a hodnotit vliv průběhu tohoto řízení na řízení posuzované. Soud na

základě provedeného dokazování i s poukazem na závazný právní názor Nejvyššího soudu České republiky vyslovený v posledním rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 2350/2014-213 opětovně rozhodoval ve věci, vzal v potaz doplněná skutková tvrzení žalobkyně, ke kterým byla žalobkyně vyzývána výzvou podle ustanovení § 118a o. s. ř., především pak tvrzení zaměřená na souvislost s řízením vedlejším, které žalobkyně označila jako řízení, které bezprostředně souviselo s projednávaným a namítaným řízením, ze kterého požadovala průtahy, tedy s řízením návrhu babičky na úpravu styku s nezletilým vnukem.

18. Pokud jde o hlavní namítané řízení vedené před Okresním soudem v Liberci sp. zn. [REDAKCE] jak soud shrnul již v závěru o skutkovém stavu věci, řízení probíhalo celkově od 20. 4. 1999 od podání žaloby na úpravu styku nezletilého dítěte s prarodičem, který byl zároveň spojen s návrhem na vydání předběžného opatření, a skončilo odmítnutím ústavní stížnosti Ústavním soudem pod. sp.zn. II. ÚS 555/08 dne 11. 11. 2008, tedy po **dobu devíti let a sedmi měsíců**. Řízení probíhalo na čtyřech stupních soudní soustavy, opakovaně bylo rozhodováno o opravných prostředcích v rámci soudu odvolacího. Soud při zjišťování tvrzených průtahů orgánů státu v průběhu řízení má z provedeného dokazování za prokázáno, že ve věci bylo podáno celkem pět návrhů žalobkyně na nařízení předběžných opatření, a to první návrh doručný se samotnou žalobou 20. 4. 1999, o kterém bylo rozhodnuto až dne 31. 5. 2000 jeho zamítnutím, které bylo potvrzeno i odvolacím soudem. Další čtyři návrhy na nařízení předběžných opatření následovaly a bylo o nich rozhodováno usneseními soudu prvního stupně 30. 5. 2001, 27. 6. 2002, 4. 2. 2003 a 18. 2. 2003, o všem bylo rozhodnuto zamítavě, do všech byl následně podán opravný prostředek samotnou žalobkyní a všechna rozhodnutí soudu prvního stupně byla následně soudem odvolacím potvrzena. Ve věci bylo vydáno meritorní rozhodnutí, a to rozsudek Okresního soudu v Liberci z 5. 2. 2004, který rozhodl ve věci úpravy poměrů nezletilého pro dobu do i po rozvodu a úpravu styku babičky s vnukem tak, že návrh žalobkyně zamítl, i přes podané odvolání toto bylo odvolacím soudem zamítnuto. Právní moci nabylo rozhodnutí 3. 12. 2004. Jak bylo konstatováno již v části o dokazování, ve věci bylo rozhodováno i v rámci mimořádných opravných prostředků, když žalobkyně podala ve věci dovolání 3. 9. 2004, které bylo usnesením Okresního soudu v Liberci 5. 5. 2005 odmítnuto, žalobu pro zmatečnost, která byla zamítnuta a taktéž ústavní stížnost, která byla usnesením Ústavního soudu sp. zn. II ÚS 555/08 ze dne 11. 11. 2008 odmítnuta. V projednávané věci soud shledal jeden velký průtah, který lze přičítat státu, a to v rámci rozhodování o prvním předběžném opatření, které bylo podáno současně s návrhem a o něm rozhodnuto až 31. 5. 2000. Návrh na vydání předběžného opatření byl usnesením soudu prvního stupně zamítnut, tedy lze dovodit průtah státu v nevydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě, neboť o návrhu, o kterém mělo být rozhodnuto bezodkladně, bylo rozhodnuto až po třinácti měsících od podání samotného návrhu. V této souvislosti je však nutno uvést, že v právní úpravě platné a účinné ke dni podání předběžného opatření, tehdejší znění občanského soudního řádu neobsahovalo současné znění ust. § 75c odst. 2 o. s. ř. týkající se úpravy sedmidenní lhůty jako lhůty maximální od podání návrhu, ve které je soud povinen o předběžném opatření rozhodnout. Soud i přes to dospěl k závěru, že délka řízení je délkou nepřiměřeně dlouhou, čímž došlo k nesprávnému úřednímu postupu a tím k porušení práva žalobkyně na projednání věci v přiměřené lhůtě ve smyslu § 13 odst. 1 OdpŠk, za které jí náleží právo na přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu (§ 31a odst. 1 zákona č. 82/98 Sb.). Otázku přiměřenosti délky řízení v předmětné věci je třeba posoudit v souladu s čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně

lidských práv a základních svobod, které zakotvuje mj. právo každého na projednání věci v přiměřené lhůtě. Soud vzal dále v potaz relevantní judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, z níž mimo jiného plyne, že přiměřenost délky řízení se posuzuje podle okolností případu a s ohledem na složitost věci, chování stěžovatele a jednání příslušných orgánů, jakož i významu sporu pro stěžovatele (rozsudek FSLP ve věci Hartman proti České republice ze dne 10. 7. 2003). V projednávaném případě tedy soud dospěl k závěru, že v důsledku porušení práva žalobkyně na vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě jí vznikla nemajetková újma, kterou je nutno odškodnit v penězích, neboť žádné okolnosti, pro něž by bylo na místě spokojit se v dané věci pouze s konstatováním porušení práva (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 2. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2828/2011) žalovaná netvrdila a ani je soud neshledal. Při úvaze o formě finančního odškodnění soud respektoval nové, aktuální rozhodnutí Ústavního soudu České republiky vydané v mezidobí po vydání posledního zrušujícího rozhodnutí Městského soudu v Praze, pod sp. zn. III. ÚS 1263/17 ze dne 20. 6. 2017, které uvedlo, že zadostiučinění ve formě konstatování porušení práva má toliko podpůrnou funkci a lze je použít zejména v případech, kdy se poškozený na průtahích v řízení podílel.

19. Postup při určení přiměřené výše peněžitého zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nepřiměřenou délkou řízení stanovil ve své ustálené judikatuře Nejvyšší soud. Zdůraznil, že pro zachování jednotnosti rozhodování ve věcech odškodnění za porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě je nezbytné, aby soudy ve svých rozsudcích podrobně vysvětlily, z jaké základní částky odškodnění vyšly a jakým způsobem, včetně procentního vyjádření, zohlednily kritéria uvedená v § 31a OdpšK odst. 3 písm. b) až e) při určení konečné výše odškodnění (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 10. 2010, sp. zn. 30 Cdo 3026/2009). Na závěru o výši zadostiučinění by se měla kritéria uvedená v § 31a odst. 3 OdpšK projevit ve stejném poměru, v jakém se podílela na celkové délce řízení; zásadně vhodnou formou tohoto projevu je procentní modifikace základní částky odškodnění za (celé) řízení (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 10. 2012, sp. zn. 30 Cdo 1710/2012).
20. V posuzovaném případě potom soud vzal v potaz i řízení vedlejší, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. [REDAKCE] a další listinné důkazy, které hodnotil jednotlivě, i ve své vzájemné souvislosti. V tomto vedleším řízení, které žalobkyně označila, a které současně probíhalo s řízením, které je posuzováno, soud podrobně v části o dokazování popsal úkony účastníků a soudu, když šlo o řízení, které bylo započato návrhem otce na vydání předběžného opatření a na úpravu výchovy a výživy nezletilého P. [REDAKCE] T. [REDAKCE] 18. 6. 1996 a skončilo rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec vydané dnem 24. 4. 2008. Toto řízení trvalo jedenáct let a deset měsíců, při hodnocení průběhu daného řízení soud vycházel především z procesní složitosti posuzovaného vedlejšího řízení i složitosti právní, která vyplývá z obsáhlosti spisového materiálu čítajícího obsáhlých osm svazků. Soud zde shledal náročnost procesní i skutkovou, vedené řízení nebylo zatíženo průtahy soudů, ale koneckonců jak konstatovala žalovaná při projednávání žádostí o finanční odškodnění doručených ze strany otce a nezl. P. [REDAKCE] T. [REDAKCE] zastoupeného otcem, byla zde konstatována nepřiměřená délka řízení, shledán odpovědnostní titul dle § 13 OdpšK a v závěru byli oba účastníci finančně odškodněni. Zdejší soud, i když není při posuzování nároku vázán skutkovými a právními závěry učiněnými žalovanou v rámci předběžného projednání vedlejšího řízení uvádí, že se s těmito závěry plně ztotožňuje. Z úřední činnosti je soudu známo, že v rámci posuzování nároku podaného ke zdejšímu soudu

z titulu nepřiměřené délky řízení P. T. byl tento úspěšný a taktéž byl ze strany Městského soudu v Praze jako soudu odvolacího finančně odškodněn (rozhodnutí vydané pod č. j. ze dne 16. 3. 2012). Pokud by se měl soud podrobně zabývat vedlejším řízením, již v části o dokazování a shrnutí skutkového stavu věci bylo konstatováno, že v řízení proběhlo celkem devatenáct ústních jednání (22. 7. 1996, 11. 11. 1996, 12. 12. 1996, 16. 1. 1997, 27. 2. 1997, 17. 9. 1997, 26. 5. 1997, 19. 2. 1998, 25. 5. 2000, 30. 5. 2002, 27. 6. 2002, 20. 11. 2003, 5. 2. 2004, 7. 10. 2004, 6. 11. 2006, 5. 4. 2007, 17. 5. 2007, 10. 1. 2008 a 24. 4. 2008) z toho dvě jednání u odvolacího soudu, ve věci bylo podáno celkem třicet návrhů na vydání předběžných opatření, povětšinou z procesní aktivity otce nezletilého, o kterých bylo rozhodováno v zákonem stanovených lhůtách, kdy návrhy na vydání předběžných opatření byly veskrze zamítány. Dále soud konstatoval, že zde došlo dvakrát k zpětvzetí návrhu, v osmi případech potom bylo předběžným opatřením vyhověno. Soud dále v části o skutkovém stavu věci konstatoval další nutnost rozhodování o procesních návrzích účastníků, ze kterých vyplývá velká časová náročnost tohoto řízení z důvodu nutnosti vypořádat se s těmito návrhy účastníků, pokud jde o návrhy opakované o námitce podjatosti soudce, v šestnácti návrzích na výkon rozhodnutí podaných veskrze otcem, které následně byly shledány veskrze zamítavými, rozhodování o procesních návrzích o místní nepřislušnosti, o odnětí nezletilého otci a předání do výchovy matce, o vyloučení soudce, návrh na změnu předběžného opatření změny úpravy poměrů nezletilého, zproštění opatrovnictví, o žalobě o uložení povinnosti poskytnout informace o nezletilém, o odstranění průtahů, o návrhu na vyloučení věci k samostatnému řízení, o opakovaných návrzích otce na změnu předběžného opatření a přenesení příslušnosti na Okresní soud v Liberci, na uložení pořádkové pokuty otci o osvobození od soudních poplatků, návrhy na opravu odůvodnění usnesení, o námitkách proti znalecům rozhodování, o ustanovení znalců, rozhodování o znalečném, rozhodování o žalobě pro zmatečnost, o námitce podjatosti, o odkladu vykonatelnosti rozsudku, dvakrát návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu a stížnosti na průtahy včetně rozšíření návrhů. Ve věci bylo rozhodováno celkem na čtyřech stupních soudní soustavy, u Nejvyššího soudu České republiky dvakrát. Ve věci samé bylo rozhodováno rozsudkem soudu prvního stupně 5. 2. 2004 a rozsudkem soudu odvolacího z 15. 10. 2004, dále rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou 10. 1. 2008 a rozsudkem soudu odvolacího – Krajského soudu v Ústí nad Labem 24. 4. 2008. I přes takovou náročnost samotného řízení, která byla postižena především abnormální procesní aktivitou účastníků daného řízení, soud shledává ve shodě s žalovanou délkou řízení nepřiměřeně dlouhou a z tohoto důvodu proto souhlasí, že jako forma adekvátního přiměřeného zadostiučinění za tento typ řízení a jeho délku byla správně zvolena forma finanční. Pokud jde o kritéria § 31a zákona č. 82/98 Sb. hodnocená v řízení vedlejším, kromě **délky řízení**, která byla uvedena shora, a **složitosti řízení**, kterou soud popsal taktéž v rámci posuzování abnormální procesní aktivity účastníků spočívající v podávání různých procesních návrhů s tím, že soud již shora rozebral reakci orgánů státu spočívající v rozhodování o těchto návrzích, vzal soud v potaz i další kritéria, a to **jednání poškozence** dle § 31a odst. 3 písm. c) OdpŠk. K tomuto uvádí, že v průběhu řízení byly zaznamenány celkem čtyři návrhy otce, kterým přispěl k průtahům řízení, když žádal o nenařizování ústního jednání v období od 24. 11. 1997 do 15. 12. 1997, což si vyžádalo odročení již nařízeného ústního jednání na termín 11. 12. 1997, dále žádal o prodloužení lhůty k doplnění odvolání do rozsudku z 1. 4. 2004 a žádal o odročení dvou ústních jednání, a to v dubnu roku 2007 a na konci roku 2008. Pokud jde o toto kritérium, účastníci podali k soudu návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu 10. 5.

2005 a stížnost na průtahy 27. 1. 2005, o kterých bylo negativně rozhodnuto, takže nebyly shledány důvodnými. Pokud jde o kritérium **postupu orgánů veřejné moci během řízení**, soud uvádí, že v rámci tohoto řízení neshledal žádná delší období procesní nečinnosti a průtahů soudu ani úkony soudu, které žalobkyně namítala (změnu rozvrhu práce, které si vyžádaly změny soudců, změny kolizních opatrovníků nezletilého, případně přenesení místní příslušnosti) soud neshledává jako úkony, které by nebyly odůvodněné. Soud pak nesdílí argumenty žalobkyně v tom smyslu, že by tyto úkony byly nedůvodné, řízení zkomplikovaly. Soudu nepřísluší jakkoliv hodnotit konkrétní meritorní rozhodnutí soudu, ani předmětná rozhodnutí procesní, když v rámci rozhodování o nároku dle zákona č. 82/98 Sb. zdejšímu soudu jako soudu odškodňovacímu náleží pouze posuzování existence nedůvodných průtahů v řízení či shledání případné nepřiměřené délky řízení. Na závěr hodnocení tohoto vedlejšího řízení je nutno poznamenat, že i v tomto vedlejší řízení sama žalobkyně brojila například proti osobám znalců, kteří byli přizváni k zpracování znaleckých posudků, čímž jejich zpracování prodloužila, neboť o těchto návrzích bylo rozhodováno vyššími soudy v rámci podaných opravných prostředků. Pokud jde o význam předmětu řízení pro žalobkyni, pokud jde o řízení vedlejší, soud nikterak neshledává průběh a výsledek toto řízení pro žalobkyni zásadním (odlišně oproti novému hodnocení kritéria významu řízení pro žalobkyni v řízení posuzovaném).

21. Z konstantní judikatury Evropského soudu pro lidská práva a Nejvyššího soudu (viz např. rozsudky ze dne 12. 1. 2011, sp. zn. 30 Cdo 1151/2009, ze dne 26. 1. 2011, sp. zn. 30 Cdo 4889/2009 nebo ze dne 13. 7. 2011, sp. zn. 28 Cdo 4540/2009) plyne, že za soudní řízení lze přiznat účastníku řízení základní částku v rozmezí mezi 15.000 až 20.000 Kč za první dva roky a dále pak za každý další rok řízení. Za posuzované soudní řízení v délce devíti let a sedmi měsíců dospěl soud k základní částce ve výši **128.750,- Kč**, když vycházel z částky 15.000 Kč za první dva roky řízení (každé soudní řízení musí trvat určitou dobu, přičemž nemajetková újma v prvních letech trvání řízení není příliš závažná), z částky 15.000 Kč za každý další rok řízení a z částky 1.250 Kč za každý další měsíc řízení. Uvedenou částku soud zvolil z důvodu specifik projednávaného řízení, které, jak bylo konstatováno shora, do značné míry pokud jde o jeho délku, ovlivňovala sama žalobkyně svou procesní aktivitou, a taktéž následně po doplnění skutkových tvrzení ze strany žalobkyně, když posuzoval případnou intenzitu porušení práva žalobkyně na tudínný život chráněné článkem 32 odst. 4 Listiny základních práv a svobod a čl. 8 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a nedospěl k závěru o zásadních zásazích. Žalobkyně je sice skutkově tvrdila, ale nikterak neprokázala, účastnické výpovědi v tomto směru se vyhnula, z jí navržených a provedených důkazů pak žádné zásadní zásahy do jí zaručených práv vzniklých v příčinné souvislosti s nepřiměřenou délkou řízení nebyly prokázány. Základní částku a její určení potom soud taktéž zvolil v relevanci výše základní částky, která byla stanovena v řízení vedlejší pro rodiče nezletilého, kde trvalo o více jak dva roky déle, bylo řízením, ve kterém účastníci důvodně mohli pociťovat nejistotou ohledně výsledku daného řízení, která byla umocněna tím, že šlo o řízení ve věci péče nezletilého, týkající se samotných rodičů, a i v tomto případě soud v rámci svého rozhodování určil částku 18.000,- Kč za rok trvání daného řízení jako částku adekvátní specifikům posuzovaného řízení. V tomto řízení, které bylo pouze odvozené, s tímto vedlejší řízením však do značné míry propojené, sledovalo však až sekundární zájmy žalobkyně jakožto babičky nezletilého, soud uvádí, že není důvod pro zvýšení základní částky nad rámec shora uvedeného nároku.

22. Tuto základní částku pak je nutno upravit, a to (předně) v důsledku demonstrativně vycílených kritérií uvedených pod písmeny b) až e) § 31a odst. 3 OdpšK, tj.

s přihlédnutím k: b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

23. Řízení bylo složité především po procesní stránce, dané vysokou mírou procesní aktivity žalobkyně, tj. opakovaným podáváním návrhů na vydání předběžných opatření, a opakovaným leč neúspěšným uplatňováním opravných prostředků do procesních rozhodnutí, neznámým pobytem nezletilého (resp. jeho matky), rozhodováním o místní příslušnosti. Opětovně soud připomíná, že řízení probíhalo na čtyřech stupních soudní soustavy, bylo rozhodováno o pěti návrzích žalobkyně na nařízení předběžných opatření, pouze o jednom z nich nebylo rozhodnuto v zákonem nepřiměřené lhůtě, a to ve lhůtě až třinácti měsíců. Ostatní návrhy na nařízení předběžných opatření byly rozhodovány v zákonných lhůtách, taktéž pak bylo bezprůtahově rozhodováno o dalších procesních návrzích. Nutno připomenout, že v těchto návrzích žalobkyně nebyla úspěšná, i když si je soud vědom toho, že samotný výsledek řízení nemá vliv na posuzování řízení odškodňovacího, s ohledem na celkové souvislosti je třeba toto připomenout. Lze totiž dospět k závěru, že soud by i v případě prvního předběžného opatření spojeného s návrhem ve věci samé i při dodržení bezodkladnosti rozhodnutí a absenci průtahů rozhodl stejně (jako až po 13 měsících), tedy pro žalobkyni zamítavě. Netí tedy v souvislosti s tímto průtahem jak dovést pro žalobkyni újmu na jejích právech, když styk s jejím vnukem, kterého se domáhala, by nebyl stanoven. Snad v této souvislosti lze jen dovést nejistotu žalobkyně, která trvala po oněch 13 měsících ohledně výsledku tohoto rozhodnutí. Tu pak soud vzal v potaz. Do všech zamítavých rozhodnutí potom bylo podáno odvolání ze strany žalobkyně a rozhodnutí soudu prvního stupně i soudem odvolacím bylo opakovaně potvrzováno. Ani při rozhodování meritorním nebyla žalobkyně úspěšná, neboť rozsudkem Okresního soudu v Liberci z 5. 2. 2004 nebylo návrhu žalobkyně ve věci úpravy poměrů nezletilého pro dobu do i po rozvodu a úpravu styku babičky s vnukem vyhověno. K podanému odvolání bylo toto odvolacím soudem zamítnuto, po podání mimořádných opravných prostředků, a to dovolání, nebylo žalobkyni vyhověno, neboť toto bylo odmítnuto usnesením Okresního soudu v Liberci z 5. 5. 2005, žalobkyně nebyla úspěšná ani ve věci podané ústavní stížnosti, která byla 11. 11. 2008 odmítnuta. Lze tedy dovést i u těchto meritorních rozhodnutí, jejichž výsledek zdejšímu soudu nepřisluší přezkoumávat, že žalobkyně by i přes méně trvající jak řízení hlavní, tak vedlejší, svým požadavkům na styk s nezletilým nedostala. I přes průtah, který soud v dané věci zjistil a který taktéž délku řízení výrazně ovlivnil, je nutno přihlédnout k tomu, že toto řízení bylo ovlivňováno řízením souvisejícím, pokud jde o úpravu styku rodičů s nezletilým dítětem a úpravu výživy. Soud potom shledává irelevantní námitku žalobkyně, že soudy opakovaně rozhodovaly o své místní nepříslušnosti, když 16. 6. 1999 byla vyslovena místní nepříslušnost Okresního soudu v Liberci, věc postoupena Obvodnímu soudu pro Prahu 3, 11. 4. 2001 byla následně zpět místní příslušnost Okresnímu soudu v Liberci přenesena rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 3, když v té době již došlo ke spojení obou projednávaných řízení a celý opatrovnícký spis opětovně putoval k Okresnímu soudu v Liberci, jako soudu místně a věcně příslušnému. Z obsahu obou spisů potom vyplývají důvody, které pro přenesení místní příslušnosti byly shledány, a to zjišťování faktického pobytu nezletilého, které bylo velmi komplikované. Nezletilý byl v obou v řízeních zastoupen kolízním opatrovníkem, zprávy [redacted] odboru sociální péče – oddělení péče o rodinu a dítě byly předkládány k důkazu a taktéž prováděny, soud je pak

hodnotí tak, že již před zahájením řízení žadatelky v období roku 1998 byla vykonávána šetření ke zjištění poměrů nezletilého, a to právě tímto úřadem za součinnosti dětské lékařky, nebylo zjištěno žádné pochybení, pokud jde o povinné lékařské prohlídky a očkování a taktéž byla vykonávána řádná součinnost vůči účastníkům řízení tímto úřadem, když byli informováni o výsledku daných šetření. Není na místě ani námitka žalobkyně ohledně spojení řízení, když naopak s ohledem na povahu obou řízení byla namístež daná řízení sloučit a nadále o nich rozhodovat hospodárně v rámci efektivního rozhodování před jedním soudem pod jednou spisovou značkou. Není ani pravdou, že by soud zaznamenal ve spise průtah v rámci vyřizování návrhu žalobkyně v trvání dvou let a pěti měsíců od 15. 4. 1999 do 5. 9. 2001, neboť celý opatrovnický spis byl přenesen opětovně k Okresnímu soudu v Liberci v tomto období, a jak vyplývá z části o dokazování, v tomto období jsou řádně ve spise prováděny úkony. Mimo jiné bylo rozhodováno i v květnu 2000 o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření k podanému odvolání, následně rozhodoval i odvolací soud a taktéž v průběhu roku 2001 bylo v květnu rozhodováno o zamítnutí předběžného opatření, dalšího, které žalobkyně podala. Jediným průtahem, který lze vyčlenit z předmětného dokazování, tedy je průtah o rozhodnutí návrhu žalobkyně na vydání předběžného opatření spojený společně s návrhem na úpravu prarodičovského styku z 20. 4. 1999, když o něm bylo rozhodnuto až po třinácti měsících. Z tohoto důvodu soud, pokud jde o toto posuzované kritérium základní částku snižoval o třicet procent, a to z důvodu naznačených, především s ohledem na procesní a do určité míry i právní složitost celé projednávané věci

24. Pokud jde o další z kritérií § 31a OdpŠk směřující k namítanému řízení, soud uvádí, že kromě celkové délky řízení psané shora a složitosti řízení procesní související především s hlavním řízením, a to i v době před jeho sloučením, nadále pak i v době po sloučení, se **jednání poškozené** jeví jako z větší části obstrukční, když soud uvádí, že ačkoliv má žalobkyně právo na podávání řádných i mimořádných opravných prostředků, které jí zákon umožňuje, procesní aktivita žalobkyně v tomto směru, a to i s ohledem na výsledek a rozhodování soudů o těchto návrzích, se jeví jako nepřiměřeně vysokou a abnormální. Ke shodnému závěru konec konců dospěla v rámci hodnocení daného řízení i Kancelář veřejného ochránce práv, která taktéž potvrdila neobvyklou vchemenci účastníků a taktéž Ústavní soud, který v daném řízení rozhodoval a který do značné míry obstrukčnost návrhů taktéž potvrdil (a ústavní stížnost odmítl). Procesní aktivita samotné žalobkyně, stejně tak i ostatních účastníků ve vedlejších řízeních, byla velmi výrazná, nedá se s obdobnými řízeními srovnat, samotná žalobkyně, jak bylo již konstatováno shora, se svým jednáním na délce řízení podílela neustálým podáváním nedůvodných opravných prostředků a stížností a tato procesní aktivita žalobkyně do značné míry řízení zatížila a nedůvodně prodloužila. Z tohoto důvodu proto soud základní částku přiměřeného zadostiučinění o dalších deset procent ponižoval. Chování poškozeného je totiž subjektivním kritériem, které podle Stanoviska občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010 může na celou délku řízení působit jak negativně, tak i pozitivně. I když ryze obstrukční charakter všech opravných prostředků ve věci podávaných žalobkyní (příp. i dalších návrhů) nelze z obsahu spisu dovodit, lze alespoň některé z nich takto hodnotit (opakované návrhy na vydání předběžných opatření, které měly zcela jistě ulehčit situaci otci – synu žalobkyně k vymožení styku s nezletilým, když jeho návrhy nebyly ve vedlejších řízeních úspěšné, což ve svých podáních i potvrdila sama žalobkyně, nedůvodné námítky proti znalecům ustanoveným k vypracování znaleckého posudku apod.).

25. Při hodnocení **postupu** orgánů veřejné moci během řízení soud uvádí, že jak bylo již konstatováno shora, dospěl k nutnosti finančního zadostiučinění, neboť postup orgánů veřejné moci nebyl bezprůtahový s ohledem na jeden průtah, který zde byl nalezen a shora popsán při vyřizování prvního návrhu na vydání předběžného opatření. V dalším vyřizování věci však bylo již postupováno bezprůtahově, řízení bylo již ovlivňováno procesní aktivitou účastníků, se kterou se soud vypořádával. Z tohoto důvodu proto soud neponižoval ani nenavýšoval základní částku zadostiučinění, když s ohledem na ojedinělý průtah pro toto neshledal důvod.
26. Pokud jde o **význam** předmětu řízení pro žalobkyni, ačkoli soud v předešlém rozhodnutí dospěl k závěru o nutnosti ponížení základní částky, vázán závazným právním názorem soudu odvolacího a dovolacího toto přehodnotil a výslednou částku o deset procent navýšil. Řízení o úpravu styku s nezletilým je řízením s typově vyšším významem, neboť patří mezi řízení ve věcech péče soudu o nezletilé a tedy zvýšený význam není třeba prokazovat a vyplývá ze samotné podstaty tohoto řízení. Soud však neshledal důvod pro vyšší navýšení, neboť nedospěl k závěru i přes doplnění skutkových tvrzení ze strany žalobkyně, která však nebyla podpořena žádnými důkazy a zůstala pouze v podobě těchto skutkových tvrzení, že by žalobkyně výrazně nemožnost styku s vnukem, příp. delší rozhodování ve věci s ohledem na toto kritérium pocítovala. Žalobkyně na podporu zvýšeného významu totiž pouze uvedla, že jde o jediného vnuka počatého jediným synem žalobkyně, tedy přímého potomka žalobkyně, sice uváděla, že v minulosti udržovala s rodiči nezletilého standardní přátelské vztahy, ale připustila, že tyto se následně začaly ztěžovat především pro rozpory mezi rodiči, které vyústily dopisem z 8. 7. 1996, kdy jí snacha znemožnila styk s nezletilým vnukem. Žalobkyně potom popisovala odstěhování se matky ze společné domácnosti a následnou nemožnost řádného zjištění jejího pobytu, když úmto dovozovala, že byla vyloučena z možnosti se se svým vnukem stýkat. Tuto skutečnost potom kladla do příčinné souvislosti s nesprávným vedením opatrovnického řízení, respektive nesprávným úředním postupem soudu, poukazovala na jeho pochybení, pokud jde o zjišťování samotného pobytu vnuka, taktéž zpochybňovala funkci kolizního opatrovníka. Pokud byla žalobkyně dotazována ohledně jejího dosavadního styku s vnukem do doby podání návrhu, uváděla, že tento byl vřelý, vídala se s ním z vůle otce neomezeně, avšak tato vůle byla limitována jeho možnostmi, a to především velkou vzdáleností, která jí od bydliště jejího vnuka dělila (sto padesát kilometrů). Žalobkyně však blíže nikterak soudu neurčila, jak v době zahájení jejího řízení o určení styku nezletilého s rodičem, se s vnukem často vídala, četnost styku nebyla žalobkyní nikterak potvrzena ani prokázána. Uvedla, že nikdy nenahrazovala péči rodičů, z tohoto prohlášení potom lze seznat, že žalobkyně nebyla v denním ani pravidelném kontaktu s vnukem, ani rodině nikterak pravidelně v útlém dětství s vnukem nepomáhala, a to s ohledem právě i na vzdálenost, která jí dělila od bydliště s nezletilým. Jako motiv podání svého návrhu na úpravu prarodičovského styku s vnukem následně žalobkyně uváděla výlučně to, že jí s vnukem bylo bráněno matkou nezletilého se vídat, a dovozovala, že matka správně předpokládala, s čímž se žalobkyně netajila, že pokud by nezletilý byl u ní, rozhodně by mu umožnila, aby se stýkal i s otcem, čemuž matka nezletilého nepřála. Před podáním návrhu na úpravu prarodičovského styku potom žalobkyně uváděla poslední styk s nezletilým v lednu 1998, kdy bylo vnukovi kolem [REDAKCE] na základě dohody, četnost svých styků do té doby však nikterak neurčila. Její vyjádření v tomto směru proto zůstává vágní a ničím nepodložená, ohromná vzdálenost, která jí s vnukem dělila - 150 km [REDAKCE] a samotné stáří vnuka - [REDAKCE] vzbuzují pochybnosti o možnostech a četnosti návštěv žalobkyně nezletilého do bydliště takto vzdáleného, a četnosti návštěv rodiče s nezletilým

žalobkyně v jejím bydlíšti. Ani po meritorním rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem 24. 4. 2008, kterým určil styk rodičů, žalobkyně nekonkretizovala, jak často nadále vnuka vidá, když pouze uvedla, že realizuje styk s vnukem prostřednictvím otce bezproblémově na základě domluvy s nimi oběma. Připustila, že respektovala soudem upravený styk, který patří především otci s nezletilým. Z prohlášení žalobkyně se lze domnívat, že žalobkyně na podporu svého syna, který do té doby nebyl úspěšný pokud jde o nařizování předběžných opatření ode dne podání návrhu na úpravu styku s nezletilým v červnu roku 1996 až do podání návrhu žalobkyně v dubnu 1999, se naopak snažila pomoci svému synovi, aby především skrze ní uskutečnil styky s nezletilým, a to za situace, kdy věděla, že nezletilý se zdržuje v [redacted] nikoliv v [redacted] kde syn má trvalý pobyt. Pochybností tedy zůstává, do jaké míry chtěla žalobkyně sama realizovat styk s nezletilým v důsledku vlastního strádání po nezletilém, případně, do jaké míry se snažila pouze pomoci synovi realizovat styk otce s nezletilým, který však nebyl podmíněn skutečnou potřebou žalobkyně se s nezletilým vidat. K vydání rozhodnutí soudu, že návrh prarodiče je možné realizovat v rámci úpravy styku s rodičem, když návrh žalobkyně byl zamítnut rozsudkem z 5. 2. 2004 a žalobkyně nebyla úspěšná i v rámci podaného odvolání, dovolání a žaloby pro zmatečnost a ústavní stížnosti soud uvádí, že dané rozhodnutí nebylo možné vydat dříve s ohledem na běh souvisejícího řízení a jeho naznačenou procesní náročnost. Jak vyplývá následně z návrhu na nařízení předběžného opatření a jeho výsledku, samotný otec začal být úspěšný se svými návrhy, pokud jde o úpravu styku s nezletilým v rámci prázdnin, a již od ledna roku 2004 byla předběžná opatření k úpravě styku nařizována a realizována. Je tedy zřejmé, že žalobkyně od roku 2004 mohla realizovat styk s nezletilým prostřednictvím otce, do té doby však rozhodnutí dřívejší možné nebylo. Ani z ostatních důkazů, které soud v rámci dokazování prováděl, a to ze zpráv – potvrzení policie ČR z ledna 1998, z vyjádření P [redacted] G [redacted] a M [redacted] V [redacted] z listopadu a prosince roku 1998, z listin [redacted] města [redacted] odboru sociální péče oddělení péče o rodinu, za období od června 1998 až srpna 2001, kterými bylo potvrzeno chování matky nezletilého, která bojkotovala všechna veškerá rozhodnutí soudů o úpravě styku otce s nezletilým a taktéž nebyla ochotná sdělit svou aktuální adresu, na které se zdržuje a taktéž z vyjádření ošetřující lékařky, potom nevyplývá jakékoliv jiné další pochybení soudu v daném řízení, neboť bylo zřejmé, že prostřednictvím právě orgánu sociálněprávní ochrany dětí, která realizovala funkci kolizního opatrovníka, lze dovodit řádné plnění této funkce, neboť zprávy byly vydávány na vyžádání a sám magistrát jako kolizní opatrovník byl za svého působení činný ve věcech zjištění bližších informací ohledně pobytu nezletilého, v jednání s matkou vyžadující součinnost ošetřující lékařky ohledně zpráv o nezletilém a taktéž sledoval zdravotní stav a jeho péči. Ze zpráv Fondu ohrožených dětí potom nevyplývají žádné právně významné skutečnosti, když opětovně je zde zmínka o dlouhodobém nezdržování se matky nezletilého s nezletilým na předmětné adrese. Soud proto uvádí, že ani tyto listinné důkazy nemohou nikterak blíže ovlivnit posuzování předmětného případu, jsou pouze doplňujícími důkazy ve věci samé, které objasňují složitost projednávaného případu a propojenost s řízením vedlejším, a je z nich patrná především rivalita mezi samotnými rodiči nezletilého a babičkou, která stála pochopitelně v daném řízení na straně svého syna – otce nezletilého- a jím se prostřednictvím řízení, které sama zahájila, snažila v daném řízení pomoci k realizaci styků, když brojila proti matce nezletilého.

27. Soud tedy závěrem uvádí, že při zohlednění všech shora uvedených kritérií § 31a OdpŠk ponížoval částku základní 128.750,- Kč celkově o třicet procent a žalobkyni náleží výše plnění v částce nově určené, zohledňující všechna specifika

projednávaného případu, 90.125,- Kč. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně žádala svůj nárok na finanční plnění v částce zahraniční měny, vzal soud v potaz aktuální kurz ke dni vyhlášení rozhodnutí, tedy ke dni 9. 8. 2018, kdy kurz 1 EUR činil v české koruně 25,58 Kč, a při zohlednění tohoto měnového kurzu soud dospěl k částce plnění 3.523 EUR, které žalobkyni pod výrokem I. přiznal k zaplacení.

28. Pod výrokem II. soud zamítal požadavek na další finanční plnění, které neshledal s ohledem na specifika řízení důvodným.
29. Pod výrokem III. soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení, když rozhodnutí o výši plnění závislo na úvaze soudu dle ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř., soud pak vzal v potaz vynaložené náklady žalobkyně, přiznal jí náhradu paušálních nákladů á 300 Kč za celkem 20 úkonů dle ustanovení § 151 odst. 3 o. s. ř., a to sepis odvolání 22. 3. 2013, soudní jednání odvolacího soudu 18. 12. 2013, jednání u Obvodního soudu Praha 2 11. 8. 2014, písemné vyjádření 7. 9. 2015, jednání u OS Praha 2 10. 11. 2015, 25. 2. 2016, 12. 5. 2016, 11. 8. 2016, 16. 8. 2016 a 10. 8. 2017, dále vyjádření – podání odvolání 16. 11. 2016, odůvodnění 22. 11. 2016, vyjádření z 20. 12. 2016, 9. 1. 2017 a 29. 6. 2017, dále pak za návrh ze dne 9. 10. 2017 na doplnění rozsudku, odvolání ze dne 13. 10. 2017, odvolání ze dne 3. 11. 2017, účast na jednáních soudu ve dnech 19. 4. 2018 a 9. 8. 2018, celkově ve výši 6.000 Kč dle nálezů Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 39/13 a dále za úkony právního zástupce žalobkyně v rámci podaných dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky, a to za první dovolací řízení ve výši 44.010,- Kč sestávající z paušální odměny podle § 3 odst. 1, odst. 6 vyhlášky č. 484/2000 Sb. ve výši 43.410,- Kč napočítáno z úhrnné částky 305.350 Kč – 251.400 Kč/10 EUR, dle sdělení ČNB ke dni 1. 1. 2013 zde byl platný kurz pro EUR 25,140 Kč + 53.950 Kč náhrady majetkové, která byla předmětem řízení a 2 x režijní paušál á 300 Kč za přípravu převzetí věci a sepis písemného podání soudu, když právní zástupce žalobkyně není plátcem DPH a dále v částce 19.440 Kč za druhé dovolací řízení podané 5. 5. 2014, zastupování za dva úkony právní služby (příprava a převzetí věci, podání písemného dovolání k soudu dle vyhlášky č. 177/96 Sb. platné a účinné v době sepisu, dovolání) 2x 9.420 Kč, tedy 18.840 Kč, 2x režijní paušál dle § 13 téže vyhlášky za téže úkony, tedy v celkové výši 69.450,- Kč.
30. Lhůta k plnění ve výroku ve věci samé a ve výroku o náhradě nákladů řízení byla stanovena ve lhůtě delší, patnácti dnů dle ustanovení § 160 odst. 1 o. s. ř. s ohledem na organizačně technické možnosti žalované plnit.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne doručení písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího ve třech vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem či nařízení exekuce.

V Praze dne 9. srpna 2018

Mgr. Lucie Vítková, v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Martina Dvořáková